

MARTTI LUTHER

Raamattu ei ole moniselitteinen eikä hämärä

Sanokaapa, ovatko seuraavat Raamatun sanat hämääriä tai moniselitteisiä: »Jumala loi taivaan ja maan» (1 Moos. 1:1), tai: »Sana tuli lihaksi» (Joh. 1:14), tai kaikki muu, minkä koko maailma on saanut uskottavakseen? Mutta mistä se on ne saanut? Eiköpä Raamatusta? Ja mitä tekevät ne, jotka yhä vielä nykyään saarnaavat? He tulkitsevat ja selittävät Raamattua. Mutta jos heidän tulkitsemansa Raamattu on hämärä, niin kuka takaa meille, että heidän selityksensä on varma? Jokin muu, uusi selityskö? Mutta kuka selittää sen? Näin sitten jatkuu loppumattomiin.

Lyhyesti puhuen: jos Raamattu on hämärä ja moniselitteinen, niin minkä vuoksi oli välttämätöntä, että Jumalan oli se meille annettava? Vai emmekö ole tarpeeksi hämääriä ja moniselitteisiä, että vielä taivaasta käsin pitäisi meille lisättävän hämääryyttä ja moniselitteisyyttä ja pimeyttä? Mutta kuinka siinä tapauksessa pitää paikkansa tuo apostolin sana: »Kaikki Jumalan henkeyttämä kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi ja ojennukseksi» (2 Tim. 3:16)? Ei, rakas Paavali, se on kerrassaan hyödytön; sitä, minkä sinä pidät Raamatun ansiona, on vuosisatojen varrella tunnustetuksi tulleiden isien saatolta ja Rooman istuimelta anottava! Sinun on siis peruutettava se käsityskantasi, josta kirjoitit Tiitukselle (Tit. 1:9 ss.), että seurakunnankaitisijan on

oltava kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojien väitteet sekä sulkemaan turhanpuhujien ja sielujen viettelijöiden suut. Mutta kuinka hän voi olla kykenevä, kun sinä annat hänelle Raamatun hämäränä, toisin sanoen, tappurasta valmistetut aseet ja miekan asemasta keveitä olkia! Silloin täytyy Kristuksenkin peruuttaa sanansa, hän kun antaa meille perusteettoman lupauksen sanoessaan: »Minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään vastustajanne kykene asettumaan» (Luuk. 21:15)...

Mutta luulenpa jo kauan olleeni ymmärtämättömienkin vaivana, minä kun näin kauan tuhlaan aikaa ja voimia selvänselvässä asiassa. Näin oli kuitenkin mykistettävä tuo häpeämätön ja riennaava sana, että Raamattu on hämärä, jotta sinäkin, parahin Erasmus, tulisit huomaamaan, mitä sanot kieltäessäsi Raamatun selvyuden; sillä samallahan sinä joudut minulle vakuuttamaan, että kaikki esiintuomasi pyhät ovat paljon vähemmän selviä. Kuka näet antaa meille varmuuden heidän valostaan, jos sinä olet tehnyt Raamatusta hämärän? Ne siis, jotka kieltävät Raamatun olevan mitä kirkkaimman ja selvimmän, jättävät kuin jättävätkin meidät pimeiksi. (Sidottu ratkaisuvasta, s. 83s.)

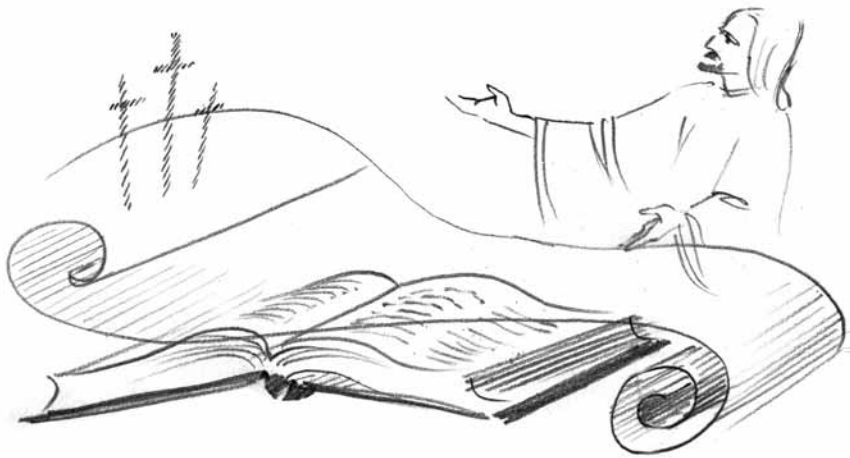
Raamatun asema Kristuksen kirkossa luterilaisen opin mukaan

Kun uskonpuhdistus syntyi 1500-luvulla, Raamatulla oli vankka arvovaltainen asema kaikkialla kristillisessä kirkossa, niin lännessä kuin idässäkin. Paavikirkossa toki esiintyi yhtä ja toista väärää käsitystä Raamatun asemasta ja sen ymmärtämisestä, mutta Tridentin kirkolliskokousta ei vielä ollut pidetty, joka kanonisoi paavikirkossa vallan saaneen suunnan raamattukäsitykset. Idän kirkko taas halusi ymmärtää Raamatun traditionsa perusteella. Paavikirkon jättäneissä kirkoissa raamattukritiikkiä ei vielä ollut.

Uskonpuhdistus säilytti Raamatulla sen Jumalan sanan aseman, mikä sillä oli ollut apostoleista lähtien. Vaikka Tunnustuskirjat eivät sisällä erityistä laajempaa kohtaa, joka käsittelisi oppia Raamatusta, Yksimielisyyden ohjeessa on kuitenkin selvä kannanotto Raamatun asemasta luterilaisessa kirkossa. Se oli tarpeellinen siitä syystä, että Tridentin kirkolliskokous oli lyönyt lukkoon paavikirkolle sen väärän kannan. Samalla se oli perustelu uskonpuhdistukselle ja sen pitäytymiselle yksin Raamattu-periaatteeseen.

Raamattua koskeva kannanotto tuli sekä Yksimielisyyden ohjeen Tiivistelmään että sen Täydelliseen selitykseen. Tiivistelmä lausuu: "Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että Vanhan ja Uuden testamentin profeettalliset ja apostoliset kirjoitukset ovat ainoa sääntö ja ohje, jonka mukaan kaikki opit ja opettajat on koeteltava ja arvioitava. Kirjoitettu on: "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun teilläni" (Ps. 119.) Pyhä Paavali sanoo: (Gal. 1:8) "Vaikka tulisi taivaan enkeli ja julistaisi toisin, hän olkoon kirottu".

Muita vaikka kuinka nimekkäiden vanhojen ja uusien opettajien kirjoituksia ei ole pidettävä Pyhän Raamatun vertaisina, vaan ne on kaikki

tyynni alistettava sen alaisiksi. Niitä tulee käyttää yksinomaan todistajina, jotka kertovat, millaisena ja millä paikkakunnilla profeettojen ja apostolien oppi on säilytetty apostolien ajan jälkeen."

Täydellinen selitys olettaa Tiivistelmän tunnetuksi ja nimittää Vanhan ja Uuden testamentin profetallisia ja apostolisia kirjoituksia Israelin uskon puhtaaksi ja kirikkaaksi lähteeksi ja lausuu sitten kokoavasti: "Raamattu yksin on ainoa tosi ohje, jonka mukaan kaikki opettajat ja opit on koeteltava ja arvioitava".

Kun luterilaisessa kirkossa syntyi opissa kiistoja Lutherin kuoleman jälkeen, ne ratkaistiin Raamatulla. Sen avulla palautettiin yksimielisyys.

Kun tunnustuksemme määrittelee, että "Raamattu yksin on ainoa tosi ohje, jonka mukaan kaikki opettajat ja opit on koeteltava ja arvioitava", se lausuu periaatteen, joka aina ja kaikkialla on ollut Kristuksen Kirkon kanta. Tätä asemaa ei voida viedä Raamatulta Kristuksen Kirkossa. Toki yksittäiset ihmiset ja yksittäiset ulkonaiset kirkot ja seurakunnat voivat ajatella ja päättää mitä tahansa muuta pyhästä Raamatusta, mutta erkautuessaan tästä periaatteesta, ne myös erkautuvat Kristuksen Kirkosta. Lähtevähän ne silloin apostolien ja profeettojen perustukselta, jonka kulmakivenä on Kristus Jeesus. Ulkonaisen kristikunnan negatiivisessa suhtautumisessa Pyhään Raamattuun ilmenee se asiaintila, josta Vapahtaja lausui: "Kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk. 18:8).

Kristillisen kirkon uskosta Pyhään Raamattuun

Uskomme

Uskomme, opetamme ja tunnustamme yhdessä kaikkien aikojen koko Kristuksen kirkon kanssa, että Pyhän Raamatun, sekä Vanhan että Uuden testamentin, kaikki kanoniset kirjat ovat Pyhän Hengen vaikutuksesta syntynyt Jumalan sana ja ilmoitus ja kristillisessä kirkossa opin ja elämän ylin ohje, jonka mukaan kaikkea opetusta ja kaikkia muita kirjallisia, jopa parhaimpien kristillisen kirkon kunnioittamien opettajien tuotteita on arvioitava.

Näin lausuessamme viittaamme erityisesti Pyhän Raamatun omaan todistukseen ja kristillisen kirkon tunnustuksiin.

Erityisesti on otettava huomioon seuraavat raamatunkohdat:

2 Tim. 3:15–17: "Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyvin tekoihin valmistunut."

2 Piet. 1:19–21: "Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja

te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne. Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta."

Joh. 20:31: "Nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä."

Ef. 2:20: "Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleksi Herrassa."

1 Piet. 4:11: "Jos joku puhuu, puhukoon niin kuin Jumalan sanoja."

1 Kor. 4:6: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on."

Joh. 10:35: "Raamattu ei voi raueta tyhjiin."

Ilm. 22:18–19: "Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian

kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu."

5 Moos. 22:32: "Kaikkea, mitä minä käsken, noudattakaa tarkoin. Älkää siihen mitään lisätkö älkääkään siitä mitään ottako pois."

Jer. 23:28: "Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra."

Juuda 3: "Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu."

1 Kor. 10:11: "Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman-aikojen loppukausi on tullut."

Nikaian uskontunnustuksessa lausutaan opissa Kristuksen kuolleista nousemisesta, että se tapahtui "kirjoitusten mukaan". Samassa tunnustuksessa lausutaan edelleen, että Pyhä Henki "on puhunut profeettojen kautta".

Yksimielisyyden ohjeessa me tunnustaudumme, "Vanhan ja Uuden testamentin profetaattisiin ja apostolisiin kirjoihin, Israelin puhtaaseen ja kirkkaaseen lähteeseen, mikä yksin on se ainoa, tosi ohje, jonka mukaan kaikki opettajat ja opit on ojennettava ja arvostettava" (TK 1948, Yksimielisyyden ohje, Täydellinen selitys, Pääkohdittainen selitys 3. S. 453).

Luterilaisten tunnustuskirjojen laatijat ammentavat kaikkialla tunnustamansa opin Pyhästä Raamatusta, riippumatta siitä, mainitsevatko he

raamattudistuksen vai eivät. On myös huomattava, että Luterilaiset tunnustuskirjat käyttävät hyvin usein Pyhästä Raamatusta nimeä Jumalan sana ja. puhuvat Raamatun sanoista Pyhän Hengen sanoina. "Luulevatkohan he (paavilaiset), että samaa asiaa toistetaan turhanpäiten? Arvelevatkohan, että nämä sanat ovat Pyhästä Hengeltä lipsahtaneet hänen huomaamattaan?" (Puolustus IV,108. TK 1990, s. 106). Uskonpuhdistaja Martti Luther lausuu Isossa katekismuksessa lasten kastetta käsitellessään: "... tiedämme, ettei Jumala valehtele. Minä saatan erehtyä ja pettää, samoin saattavat lähimmäiseni ja kaikki ihmiset. Mutta Jumalan sana ei voi erehtyä." (Kohta 57. TK 1990, s. 406.)

Pyhän Hengen inspiroima

Pyhän Hengen vaikutus Raamatun inspiraatioon ulottuu kaikkiin Raamatun kirjoihin, siis sekä Vanhan että Uuden testamentin kirjoihin, siten, että ei ole eroa eri kirjojen välillä eikä eri raamatunkohtien välillä. Inspiraatio on yhtäläinen kaikkiin Raamatun kirjoihin, sen osiin, lauseisiin ja sanoihin nähden. Näin kaikki se, mitä Raamattu omilla sanoillaan ilmaisee, on siellä Jumalan tahdosta, hänen nimenomaisesti vaikutuksestaan ja tarkoituksestaan, ja tämän kaiken alle ja johtoon kristillinen kirkko on asetettu. Raamatun inspiraatio on siis sanainspiraatiota ja kaikki hyökkäykset Raamatun sanainspiraatiota vastaan ovat hyökkäys kristillisen kirkon apostolis-profeetalista Kristus-perustusta vastaan.

Luotettavuus

Koska Jumala itse tunnustaa profeettojen ja apostolien kautta antaman-

sa Raamatun sanan omaksi sanakseen, Raamatun luotettavuus on samalla ylhäisellä täysin pettämättömällä tasolla kuin Jumalankin luotettavuus. Samoin kuin Jumala on täysin luotettava, totta puhuva, erehtymätön ja sanansa toteuttava, niin on myös Pyhä Raamattu, hänen sanansa. Raamatun sanan varmuus on yhteydessä Jumalan uskollisuuteen, hänen, joka ei saata itseään kieltää, 2 Tim. 2:11,13, ja joka ei valehtele, Tiit. 1:2, eikä voi valehdella, Hebr. 6:18. Tälle Jumalan erehtymättömälle sanalle rakentuu pyhä evankeliumi kaikissa opinkohdissaan. Siten myös se kristillinen toivo, mikä meillä on, on "kuin sielun ankkuri, varma ja luja", Hebr. 6:19.

Pääsanoma

Pyhän Raamatun keskeinen pääsanoma on evankeliumi eli sanoma valmiista, täydellisestä syntien sovituksesta, jonka Jumala teki Poikansa Herran Kristuksen Jeesuksen kautta meidän hyväksemme. Jos emme ymmärrä tätä sanomaa, Raamattu jää meille suljetuksi kirjaksi. Kristuksesta käsin, Vanhassa testamentissa luvattuna ja sen täyttymyksenä tulleet ihmiskunnan Vapahtajana koko ihmiskunnan historia aukenee selkeänä ja Raamatun tapahtumat tulevat ymmärrettäviksi, nimittämät esimerkiksi luominen, viattomuuden tila paratiisissa, lankeemus, lupaus Vapahtajasta, sitten Messiaan esivanhempien linja ennen vedenpaisumusta ja sen jälkeen, Israelin historia, lupauksen täytyminen Jeesuksen, Jumalan Pojan, tullessa ihmiseksi, hänen työnsä, ylösnousemuksensa ja taivaaseen astumisensa, tämä pakanain aika, kun evankeliumia julistetaan kaikessa maailmassa, Kris-

tuksen tulemus tuomiolle ja Kristuksen seurakunnan iankaikkinen taivaallinen hääjuhla. Ihmiselle, joka luulee pelastuvansa tekojensa kautta, Raamattu on lähinnä lakikirja eikä hän osaa tehdä oikeata eroa lain ja evankeliumin välillä. Vanha testamentti ei myöskään aukene niille, jotka tutkivat sitä ilman lupausta Messiaasta ja ilman tälle lupaustelle rakentuvaa Messias-odotusta.

Kertakaikkinen

Koska kristillisen kirkon on määrä olla apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettu ja koska apostoleista alkanut Uuden liiton aika on viimeinen aika, ei uusia ilmoituksia enää voi tulla Pyhän Raamatun jatkeeksi ja täydennykseksi tai sitä korvaamaan ja muuttamaan, vaan usko on pyhille kerta kaikkiaan annettu. Torjumme pyhimmän uskomme vastaisena sekä profeettojen ja apostolien virkaa loukkaavana kaikki käsitykset, joiden mukaan kristillisellä kirkolla olisi oikeus kehittää uusia opinkappaleita ja että kirkon usko ja oppi olisi kulloisestakin ajasta riippuvainen ja voitaisiin mukauttaa ajan hengen vaatimuksia vastaavaksi.

Väärät opit on torjuttava

Kristillisen kirkon tehtävänä ja sen paimenten virkaan kuuluvana on valvoa ja estää väärien oppien tunkeutuminen kirkon saarna- ja oppituoleihin, siis myös sen opettajien koulutukseen. Tämä voi tapahtua vain pitäytymällä Raamattuun Jumalan sanana ja pysymällä eheästi tässä sanassa, Joh. 8:31–32.

Raamattua on selitettävä Raamatulla

Sanassa pysyminen edellyttää myös pysymistä terveissä Raamatun

selityseriaatteissa. Raamattua on selitettävä sillä itsellään pysymällä Raamatun itse ilmaisemissa opinkohdissa ja uskollisena sille yhteydelle, missä mitään sanaa on käytetty. Vaikka Raamatun sana puhuttelee epäuskoistakin lukijaa, jos lukee sitä niin kuin se on kirjoitettu, sitä ei kuitenkaan saa selittää ihmisen turmeltuneen järjen valossa. Kaikki sellaiset Raamatun selitysmetodit, joiden lähtökohtana on turmeltunut, uskon kuuliaisuuteen alistamaton ihmisjärki, ovat kristillisessä kirkossa hylättävät ja ne ovat harhaan johtavia.

On pysyttävä uskonpuhdistuksen periaatteissa

Edellä sanottu sisältää samalla sen, että kristillisessä kirkossa on jatkuvasti palattava uskonpuhdistaja Martti Lutherin ja Luterilaisten tunnustuskirjojen tapaan käyttää ja tutkia Raamattua. On palattava myös heidän Raamatun selityseriaatteisiinsa ja niissä pysyttävä.

Samalla edellä sanottu merkitsee sitä, että torjumme Roomalaiskato-lisen kirkon ja muiden käsityksen ymmärtää tradition olevan Jumalan sanaa tai ilmoitusta Raamatun ohella. Torjumme eräiden nimiluterilaisten kirkkojen käytännön päättää kirkon

oppia ja elämää koskevista asioista sivuuttamalla Raamattu ylimpänä normina. Torjumme historialliskriittisen koulukunnan tavan käsitellä ja selittää pyhää Raamattua. Torjumme myös Ev.lut. Wisconsinin synodin tekstiyyhteyden ja selvien opin sijaintipaikkojen merkityksen sivuuttavan tavan selittää Raamattua, mikä on johtanut varsinkin opeissa ehtoollisesta, kirkosta ja virasta pois perusasioista uusiin tulkintoihin.

Pitäytyminen Tunnustuskirjoihin

Pitäydymme ja tunnustaudumme Luterilaisen kirkon tunnustuskirjoihin Jumalan sanan oikeana selityksenä. Näin emme toisaalta aseta Tunnustuskirjoja Raamatun rinnalle, vaan sen alle, ja toisaalta emme jätä kirkkoa avoimeksi kaikenlaisille opintuulille, vaan kirkolla on selvä ohjeellinen tunnustus. Kun pyhä Raamattu on ns. *norma normans* (ohjaava normi) ja sellaisena oikea, niin Tunnustuskirjat saavat normatiivisuutensa sitä kautta, että niiden oppi on Raamatusta otettu. Siten tunnustus on *norma normata* (ohjattu normi), normi, joka on saanut normatiivisuutensa Raamatusta.

Miten Raamattu on saanut syntynsä

Raamattu on Jumalan sana inhimillisellä kielellä. Se on Pyhän Hengen vaikutuksesta syntynyt tekstien kokoelma. Raamatun muoto on inhimillinen, mutta sisältö jumalallinen. Jumala puhuu siinä ihmisille tavalla, jota he voivat ymmärtää. Koska me emme voi kohota taivaalliseen, tuonpuoleiseen Jumalan todellisuuteen, Jumala on halunnut laskeutua meidän todellisuuteemme.

Raamatun syntyä voidaan kuvata sanoilla ”Pyhän Hengen johtamina ihmiset puhuivat sen, mitä saivat Jumalalta.” (2 Piet. 1:21). Jumala on puhunut ihmisten kautta. Pyhä Henki vaikutti profeetoissa ja apostoleissa niin, että he puhuivat ja kirjoittivat Jumalan sanaa. Pyhän Hengen vaikutuksesta kirjoitetuiksi tulivat juuri sellaiset sanat kuin Jumala halusi. Tämä ei tarkoita jonkinlaiseen transsitilaan saattamista tai Raamatun kirjoittajien käyttämistä ikään kuin sätkynukkeina, vaan Pyhän Hengen jumalallista johdatusta ja innoitusta. Kirjoittajille ominaiset erilaiset tyylit ja kielelliset piirteet säilyivät. He olivat täysin tietoisia siitä, mitä tekivät.

Raamatun kirjojen historialliset syntytilanteet vaihtelevat paljon. Vanhan Testamentin kirjoitukset ovat syntyneet pitkän ajan kuluessa Israelin kansan vaiheissa. Ne sisältävät historiallisia kirjoja, lakia, profetioita, runoutta ja viisauksikirjallisuutta. Vanhan Testamentin kirjoittajia kutsutaan usein kokonaisuutena profeetoiksi. Tärkeimpiä heistä ovat Mooses, Daavid sekä suuret profeetat Jesaja, Jeremia ja Hesekiel.

Uuden Testamentin tekstit ovat syntyneet alkuseurakunnan aikana palvelemaan kristillisen kirkon tarpeita. Ne on kirjoitettu opettamaan kristillisiä seurakuntia. Niiden alkuperä on apostolinen: ne ovat apostolien tai heidän kanssaan läheisissä tekemisissä olleiden henkilöiden kirjoittamia. Uuden Testamentin erityinen arvovalta perustuu tähän, sillä Kristus lupasi apostoleille Henkensä johtamaan heidät kaikkeen totuuteen. (Joh. 16:13)

Keskeistä Raamatun alkuperän kannalta on sen oma todistus: Jumalan sana vakuuttaa kuulijansa jumalallisuudestaan. Lukija vakuuttuu Raa-

matun paikkansapitävyydestä, kun hän kohtaa siinä Kristuksen ja hänen voimansa. Muut todisteet tai vastaväitteet voivat helpottaa tai vaikeuttaa tämän uskomista, mutta ne eivät synnytä todellista uskoa Raamatun sanomaan. Tämä on oikea perusta myös lähestyttäessä niitä väitteitä, joita historiallis-kriittisen raamatuntutkimuksen pohjalta on esitetty Raamatun historiallista totuutta vastaan. Näihin väitteisiin on olemassa järjestettyjä vastauksia. On olemassa tutkimusta, joka tukee Raamatun historiallista totuutta. Uskomme Raamattuun ei kuitenkaan perustu näille asioille. Uskomme Raamatun olevan totta, koska usko Kristukseen ja usko Raamattuun kuuluvat yhteen.

Raamatun alkuperä historiassa muistuttaa siitä, että uskomme ankkuroituu historialliseen todellisuuteen. Me uskomme, että Jeesus todella eli maan päällä, tuli ristiinnaulituksi ja nousi kuolleista. Jumala vaikuttaa tässä maailmassa eikä vain jossain henkisessä ulottuvuudessa. Hän on lunastanut juuri meidät ruumiinemme ja sieluinemme. Jumala on todellisuutta jokapäiväisessä elämässämme.

Raamatun alkuperä opettaa meitä Jumalan tavasta toimia. Hän ei lähesty meitä jumalallisessa majesteettisuudessaan ja paljaassa kunniasaan, vaan verhoutuneena ja välikappaleiden kautta. Muuten me emme voisi kestää hänen puhutteluaan. Jumala halusi puhua ihmisille ihmisten kautta, ja lopulta Jumalan Poika itse tuli ihmiseksi opettaakseen meidät tuntemaan Isän. Raamattua ei pidä väheksyä sen inhimillisen muodon vuoksi. Päinvastoin meidän tulee arvostaa sitä entistä enemmän siksi, että Jumala puhuttelee meitä niin lempeästi tavalla, jonka voimme ymmärtää. Se, miten Raamattu on saanut syntynsä, opettaa siis kiittollisuutta ja kunnioitusta. Saakoot ne innostaa lukemaan Raamattua yhä enemmän uskon vahvistukseksi.

Onko Raamattu kokonaan Jumalan sana, osaksi ihmissanaa ja osaksi Jumalan sanaa, vai mitä se on

Moni meidän aikanamme ajattelee, että Raamattu sisältää sekä ihmissanaa että Jumala sanaa. Monet kokevat tarpeelliseksi muistuttaa siitä, että Raamattu on inhimillinen kirja. Heidän tarkoituksenaan on usein välittää sellaista viestiä, että Raamattu sisältää siis myös inhimillisiä virheitä ja ihmisistä lähtöisin olevia ajatuksia.

Yksi ongelma tällaisessa ajattelussa on kuitenkin se, että käytännössä tällaisessa ajatusmallissa on enää mahdollonta olla varma, mikä Raamatusta on Jumala sanaa ja mikä ainoastaan ihmisestä lähtöisin. Tämän määrittäminen tulee täysin riippuvaiseksi siitä, keneltä kysytään. Käytännössä ihmiset päättävät täysin mielivaltaisesti, mikä Raamatusta heidän mielestään on Jumalan sanaa ja mikä ei. Yleistä on esimerkiksi nykyään ajatella, että Raamatun esittämä periaate lähimmäisen rakastamisesta on jumalallista, mutta Raamatun väitteet siitä, että Jeesus syntyi neitsyestä tai nousi kuolleista, eivät ole historiallisesti totta.

Hienovaraisempi ajatus, jota esiintyy yllättävän paljon jopa konservatiivisilla kristityillä, on sellainen, että Raamattu on kyllä kokonaan Jumalan sanaa, mutta siinä voi silti olla virheitä,

koska Raamatusta on myös inhimillinen puoli.

Raamattu on kokonaan virheetöntä Jumalan sanaa

Ovatko edellä mainitut ajatukset kuitenkaan Raamatun oman itseymmärryksen mukaisia? Raamattu itse opettaa, että se on kokonaan Jumalan virheetöntä ja erehtymätöntä sanaa. Paavali kirjoittaa: ”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa.” (2 Tim. 3:16) Kirjaimellisesti alkutekstissä puhutaan kirjoituksista, jotka ovat Jumalan ”henkäyttämää” tai ”ulospuhaltamia.” Tällä viitataan siihen, että pyhät kirjoitukset ovat yhtä lailla Jumalan sanaa kuin jos Jumala puhuisi suullaan.

Voiko Jumalan suusta lähteä mitään virhettä tai valhetta? Psalmien kirjassa sanotaan: ”Sinun sanasi on kokonansa totuus.” (Ps. 119:160) Sananlaskuissa puolestaan sanotaan: ”Jokainen Jumalan sana on taattu.” (Sananl. 30:5) Jokainen Jumalan inspiroima kirjoitus on täysin totta.

Usein kuulee myös sanottavan, että Jumala on kyllä inspiroinut Raamatussa olevat asiat, mutta itse sanat ovat olleet kirjoittajan itsensä päätettävissä. Pietari kuitenkin kirjoittaa: ”Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.” (2 Piet. 1:20–21) Edelleen Raamatussa mm. sanotaan: ”Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat.” (2 Moos. 24:4) ”Ja taulut olivat Jumalan tekemät, ja kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta, joka oli tauluihin kaiverrettu.” (2 Moos. 32:16) ”Sana, joka tuli Herralta Jeremialle ja kuului näin: ’Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirjoita kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut, kirjaan.’” (Jer. 30:1–2) ”Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.” (Matt. 5:18) Raamatun ovat siis kirjoittaneet ihmiset, jotka ovat saaneet tekstiensä sanat Pyhältä Hengeltä.

Raamatun inhimillisuus oikein ymmärrettynä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että Jumala ei ole tehnyt väkivaltaa Raamatun kirjoittajien persoonaa kohtaan, vaan Pyhä Henki on selvästikin sopeutunut kunkin kirjoittajan henkilökohtaiseen tyyliin ja persoonaan, niin että ei pidä ajatella kirjoittajien olleen jossain mystisessä transsissa ainoastaan ”sanelukoneen” roolissa. Raamatun inhimillisuus tarkoittaa myös sitä, että Jumala käyttää Raamatussa sellaista kieltä, jota me ihmiset

voimme ymmärtää. Sitä se puolestaan ei tarkoita, että Raamattu voisi ihmisten tavoin erehtyä.

Jokainen kirjoitus, joka on Jumalan inspiroima, on siis kokonaan totta ja alkuperäisissä käsikirjoituksissaan täysin virheetön. Toki Raamatun tekstien kopioijat ovat tehneet vuosien saatossa kopiointivirheitä, mutta niistä tuhansista käsikirjoituksista, jotka ovat säilyneet meidän päiviimme asti, voimme havaita, kuinka hämmästyttävän tarkasti Raamatun tekstit ovat meille välittyneet. On olemassa vain joitakin käsikirjoitusten välisiä eroja, jotka oikeasti vaikuttavat merkittävästi kyseisen jakeen sisältöön, ja mikään näistä kohdista ei vaikuta kristillisen uskon sisältöön. Toisin sanoen, mikään kristillisen kirkon uskoma opinkohta ei ole riippuvainen tällaisesta kohdasta, jossa käsikirjoitusten välinen ero vaikuttaa tekstin sisältöön. Kun vertaamme Raamattua muihin antiikin ajan kirjoituksiin, on Raamatun luotettavuus aivan ainutlaatuinen. Millään muulla tekstillä ei ole niin vahvaa käsikirjoitusten tukea sille, että se on välittynyt luotettavasti aikojen saatossa meidän päiviimme asti. Lisäksi meillä on Jeesuksen lupaus siitä, että hänen sanansa pysyy: ”Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.” (Matt. 24:35)

Koska Raamattu on kokonaan Jumalan luotettavaa sanaa, se tarkoittaa, että Raamatussa olevat armolupaukset ovat myös luotettavaa Jumalan sanaa. Sen tähden saamme tänäänkin luottaa siihen, että Jeesuksessa meillä on kaikkien meidän syntiemme sovitus.

Miten arvioimme Raamatulla iskulausetta: "Raamattu on kokonaan Jumalan sanaa ja kokonaan ihmissanaa"?

Raamattu itse asettaa Jumalan sanan ja ihmissanan toistensa vastakohdiksi. Apostoli Paavali kirjoittaa: "Kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niin kuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte" (1 Tess. 2:13). Pyhä Raamattu ei ole ihmissanaa, vaan Jumalan sanaa. Toisin sanoen, se ei ole saanut syntyään ihmisen aloitteesta eikä se tuo esille ihmisviisautta, vaan se on saanut syntynsä Jumalan tahdosta ja tuo ilmi Jumalan puheen ja hänen ilmoituksensa.

On tehtävä ero ihmisten sanalla ja ihmisten kielellä. Raamattu on kirjoitettu ihmisten kielillä, joita ihmiset ovat aikoinaan käyttäneet ja ymmärtäneet. On olemassa myös enkelien kieliä (1 Kor. 13:1), mutta niitä Jumala ei ole valinnut käyttämäkseen kieleksi, kun hän on puhunut ihmisille. Raamatun kieli ei ole jotakin salakieltä, vaan apostoli lausuu: "Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän" (2 Kor. 1:13). Totuus on siis niin yksinkertainen, että siitä pääsee perille Raamattua lukemalla ja omaksumalla sen, mitä siihen on kirjoitettu.

Jeesus sanoi: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi" (Joh. 8:31–32).

Kuitenkin pysyy totena tämäkin Raamatun sana: "Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti" (1 Kor. 2:14). Raamattu on hengellinen kirja. Se on lain ja evankeliumin saarna. Se avautuu vain Pyhän Hengen opettamana, kun hän samalla sanalla avaa sydämemme uskomaan.

Koska Raamatun alkukielet ovat olleet ihmisten käyttämiä kieliä, niitä voidaan kääntää toisille kielille ja siten välittää Jumalan sana muille kielille ja tehdä se niitä puhuville ymmärrettäväksi, kuten Jumalan kiitos, on paljon tapahtunut ja yhä tapahtuu.

Se, että Raamattu on ihmisten käyttämää ja ymmärtämää kieltä, ei tee siitä ihmissanaa. Myöskään se, että Raamattu ilmoittaa Jumalan ihmisrakkauden ilmestyneen Kristuksessa (Tiit. 3:4), ei tee tätä ilmoitusta ihmisperäiseksi, vaan nimenomaan jumalalliseksi. Hän on näet "näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta" (Hebr. 1:2), joka on asettanut apostolien ja profeettojen sanan Kirkkonsa perustukseksi (Ef. 2:20) ja joka on lausunut: "Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt" (Luuk. 10:16).

Ihmissana taas olisi ihmisestä peräisin, erehtyvä ja vastaisi syntiin langenneen, hengellisesti turmeltuneen ihmisen ajatuksia Jumalasta ja pelastuksesta. Mutta kun Raamattu on kokonansa alusta loppuun kaikissa sanoissaan syntynyt Jumalan tahdosta, hänen vaikutuksestaan ja Pyhän Hengen inspiroimana, se on kaikin puolin luotettava, totuudellinen ja erehtymätön. Se opettaa meille selvästi ja pettämättömästi tien takaisin Jumalan yhteyteen ja iankaikkisen elämään.

Emme siis sano, että Raamattu on kokonaan tai edes osaksi ihmissanaa, vaan yhteytensä mukaisesti ymmärrettynä se on kokonansa Jumalan sanaa. Tähän ei tule sekoittaa sitä tosiasiaa, että Raamattu mainitsee pahojen ihmisten, jopa kiusaajan, lausumia ja valheellisia väitteitä. Raamattu kertoo niistä luotettavasti ja siinä tarkoituksessa, että kiusaaja juonet eivät olisi meille tuntemattomat (2 Kor. 2:11), vaan että osaisimme niitä karttaa.

Myös se tapa, jolla Jumala on käyttänyt valitsemiaan ihmisiä Raamatun kirjoittamisessa, heidän erilaisia kirjoitustyylyjään ja muita ns. inhimillisiä puoliaan, on ollut inspiraation alaista, Jumalan käyttämää ja tahtomaa, eikä se vaikuta Raamatun luotettavuuteen eikä erehtymättömyyteen. Jumala saa halutessaan aasinkin puhumaan sanaansa, eikä sitten profeettojaan ja apostolejaan.

Koska Raamattu on alusta loppuun Jumalan puhetta kadotuksen ansainneelle ihmiskunnalle pelastukseksi, sen varsinainen sisältö on Kristus, syntisten Vapahtaja. Apostoli todistaa: "Me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut – sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet – vaan, niin kuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat." Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin." (1 Kor. 2:7–10)

Mitä Raamattu minulle merkitsee

Toimitus on pyytänyt kaikkia STLK:n teologeja kertomaan lyhyesti, mitä Raamattu hänelle merkitsee. Seuraavassa heidän mielenkiintoiset vastauksensa. Varmasti heillä olisi ollut paljon muutakin sanottavaa, mutta toimitus pyysi ilmaisemaan asian lyhyesti.

Pyhä ja rakas Raamattu

Minulle Raamattu on pyhä, koska se on Jumalan puhetta ja hänen sanaansa. Evankeliumi voidaan ymmärtää ainoastaan Jumalan antamana, hänen aloitteenaan, lupauksenaan ja toteutuksenaan. Evankeliumissa on kysymys jostakin aivan hienosta, ainutlaatuisesta asiasta, joka on jo iankaikkisuudessa ennen aikojen alkua päätetty Pyhän Kolmiykeyden keskinäisessä, sisäisessä neuvonpidossa. Raamattu on kirja siitä, miten Jumala on tuonut ihmisille julki tämän suunnitelmansa, miten hän on varjellut sen toteutumisen ja kuinka hän on vienyt sen päätökseen Poikansa Jeesuksen Kristuksen lunastustyössä. Samalla Raamattu on kirja, joka kertoo meille Kristukseen uskovien varjeltumisesta armon omistamisesta ja hänen Kirkkonsa lopullisesta, katkeamattomasta tai vaallisesta ilojuhlasta.

Jos jo Jumalan lakikin on minulle Majesteetin sana, joka on pyhä, vanhurskas ja hyvä asettaessaan minut hänen eteensä tuomittuna ja syntisenä, niin kuinka paljon suuremmassa määrin sitä onkaan evankeliumi, joka val-

miina ilon ja rauhan sanomana lukee minut, lain tuomitseman jumalattoman ihmisen, Kristuksessa synneistä päästetyksi ja lahjoittaa minulle Kristuksen vanhurskauden autuudeksi! Se tekee Raamatun myös rakkaaksi.

Olen hyvin tietoinen siitä, että Raamattu on muodostunut monelle ongelmaksi ja kompastukseksi evankeliumillaan, mutta myös eräissä maailmankatsomuksellisissa, moraalisisissa ja tiedollisissa asioissa. Niin helposti tapahtuu, kun ihminen tutkii sitä ylpeänä oman käsityskykynsä ja tietojensa varassa ja kun hän haluaa itse luoda itselleen oman jumalakuvansa. Uskomme Raamatun Jumalan erehtymättömäksi sanaksi sen oman todistuksen nojalla emme vasta sen jälkeen tai sikäli kuin kaikki ongelmakohdat ovat selvinneet. Voin kuitenkin todistaa, että vaikeisiin kohtiin olen löytänyt hyvin usein Raamattua tutkimalla tai toisten opettamana tyydyttävän selityksen. Niiden kohtien selitystä, joita en ymmärrä, voin aivan hyvin odottaa siihen asti, kunnes kaikki on kirkasta (1 Kor. 13:12).

Markku Särelä

Raamattu lukee minua

Eräältä iäkkäältä naiselta kerran kysyttiin, miksi hän kantaa aina Raamattua mukanaan ja lukee ainoastaan sitä. Nainen vastasi: ”Muitakin kirjoja luen, mutta Raamattu on ainoa kirja, joka lukee minua.” Voimme ehkä sanoa jonkun ihmisen ”lukevan minua kuin avointa kirjaa”, mutta voiko samaa sanoa kirjasta? Kun luen kirjoja teen sitä tiedon, yleissivistyksen, tai viihteen vuoksi.

Raamattu on kuitenkin minulle toisenlainen.

Sen kirjoitukset sisältävät kyllä massiivisen määrän tietoa maailmasta ja historiasta, mutta toisin kuin kaikki muu tietokirjallisuus, se ei jätä minua tiedon ulkopuolelle, vaan sulkee minut sisäänsä ja tekee minut osalliseksi. En ole kuin ihminen, joka katselee ruokalehden kuvia ja valmistusohjeita juhlapöydän herkuista, vaan minut istutetaan nauttimaan niistä. En osaa selittää kuinka nuo herkut valmistetaan, mutta ne tarjotaan minulle. Ja vaikka kattaus on aina sama, niin silti löydän noista ruoista uusia makuja. Mitä tulee Raamatun viihdyttävyyteen, joudun tunnustamaan, ettei Raamattu viihdytä minua lainkaan siinä mielessä, että lukisin sitä viihteeksi

tai huvitukseksi. Aivan yhtä vähän minua huvittaa lukea diabetesoppaasta hoito-ohjeita ja rajoituksia. En haluaisi olla diabeetikko. Kuitenkin sitä olen ja tarvitsen tietoa tautini vakavuudesta ja sen hoidosta. Näin on myös Raamatun kohdalla. En haluaisi olla syntinen, mutta kuitenkin sitä olen. Taudin tunnustaminen tekee terveeksi. Raamattu opettaa kauttaaltaan minua tuntemaan kurjaa tilaani ja mitä vaikutuksia sillä on elämääni. En voi syyttää Jumalaa, tai muita ihmisiä omasta pahuudestani. Opin, että tarvitsen apua. Tämä on Jumalan lain saarna, ensimmäinen Raamatun kahdesta perusopista. Se paljastaa syntini. Synnin paljastaminen tekee kuitenkin vain tietä toiselle perusopille, evankeliumille, joka on ilosanoma armosta Kristuksen tähden. Vain evankeliumin tehtävä on herättää usko. Nämä lain ja evankeliumin perusopit löytyvät kauttaaltaan jokaisesta Raamatun kirjasta. Ja ne ajavat tarkoitusta, joka on selvimmin sanoitettu Johanneksen evankeliumissa (Joh. 20:31). Tämä Raamatun tarkoitus, uskon herättäminen Vapahtajaan asettaa minutkin oikeaan asemaan suhteessa Raamattuun. Se on kertomus pelastuksestani Jumalan armosta Kristuksessa Jeesuksessa.

Edellä mainitun vuoksi onkin syytä kysyä voinko luottaa siihen tietoon, mitä Raamattu pitää sisällään? Raamatun kirjoituksissa lausutaan julki selvästi, mistä sen sanoma on peräisin (2 Piet. 1:21). Kirjoittajat itse kuvaavat olevansa tehtävään kelvottomia (2 Moos. 4:10,13), mutta Jumalan sana on itse vaikuttava ja ehkä juuri siksi hän haluaakin käyttää palvelijoinaan heikkoutensa tuntevia ihmisiä. He ovat itse joutuneet epätoivoon oman syntisyytensä kanssa, mutta saaneet armon ja anteeksiannon Kristuksen sovitus-työssä, kuten Pietari ja Paavali. He ovat hyvin tietoisia siitä, että heidän julistamansa sana, ei ole lähtöisin heistä itsestään, vaan he puhuvat sen minkä ovat saaneet Jumalalta puhuttavaksi ja kirjoittaneet sen, minkä Henki on antanut kirjoitettavaksi (1 Kor 14:17; Gal. 1:11–12; 1 Tess. 2:13).

Raamattu ei siis ole ihmisten aikaansaama teos, vaan Jumalan sana,

jonka hän itse on ilmoittanut ja jonka kautta hän tekee itsensä tunnetuksi kaikkina aikoina (Joh. 17:14,26).

Kun kysyn itseltäni mitä Raamattu minulle merkitsee, joudun myös kysymään haluanko tuntea Jumalan sellaisena, kuin hän itsensä ilmoittaa. Onko Jumalan sana totuus (Joh. 17:17)? Kirjoitelmani alussa kerroin erään naisen suhteesta Raamattuun ja ilolla yhdyin tuon naisen todistukseen, sillä kun annan Raamatulle aseman, josta sen kirjoitukset todistavat, niin saan myös omistaa lupauksen, jonka Jeesus lausuu: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.” Ja tämä vapaus on olla Jumalan sanan luettavana, sillä tuo sana yksin lukee minun suuret syntini anteeksi annetuiksi Kristuksen Jeesuksen ansiosta ja tarjoaa minulle Taivaan.

Markus Mäkinen-Taina

Raamattu on totuus

Raamattu merkitsee minulle ennen kaikkea totuutta. Maailmassa on paljon kilpailevia näkemyksiä siitä, mikä on totuus. Minulle on tärkeää se, että tiedän, mikä on totta. Vaikka joku uskonto tai maailmankatsomus auttaisi minua paljon elämässäni ja antaisi elämälleni merkityksen, niin jos se ei ole totta, ei siihen ole mitään järkeä uskoa.

Raamatun esittämä kuva maailmasta ja sen alkuperästä on totta. Yksin Raamatusta voi täydellä varmuudella löytää totuuden. Tiedän sen, koska Jumala itse on sanallaan vaikuttanut minussa uskon Raamatun luotettavuuteen. Aivan niin kuin Jumala sanallaan loi koko maailman, niin Jumala myös sanallaan luo ihmisiin luottamuksen ja uskon Raamattuun.

Koska Raamattu on totta, sen totuudenmukaisuuden voi myös havaita esimerkiksi siinä, että arkeologiset löydöt tukevat Raamatun todenperäisyyttä ja että ainoastaan Raamatun maailmankuva pystyy selittämään mielekkäästi kaikki havaitsemamme asiat ja ilmiöt tässä maailmassa.

Raamatun tärkein tehtävä on osoittaa ihmisille heidän syntisyytensä ja vaikuttaa ihmisissä usko Jeesukseen Kristukseen, joka on täydellisen lainnoudattamisensa ja ristinkuolemansa kautta sovittanut koko maailman synnin. Koska tiedän, että Raamattu on totta, voin luottaa täysin varmasti siihen, että minunkin syntini on sovitettu ristillä ja turvautumalla Kristuksen lupauksiin syntien anteeksiantamuksesta jotka hän on antanut Raamatussa ja liittänyt myös kasteeseen ja ehtoolliseen, minäkin saan uskoa kaikki syntini anteeksi ja olla täysin varma omasta pelastuksestani.

Dani Puolimatka

Jumalan sana on voima

Kun mietin, mitä Jumalan sana minulle merkitsee, ajattelen sen voimaa. Jumalan sana ei ole vain voimallinen, vaan se on voima. Jumalan tarvitsee vain puhua, ja hänen sanansa saattaa kaiken olevaisen olemaan!

Jokainen sana Raamatussa on Jumalan henkivaikutuksesta syntynyt. Ne ovat sanoja, jotka Jumala on puhunut profeettojensa ja apostoliensa kautta. Mutta ne ovat Jumalan sanoja. Ne ovat jumalallisia ja tehoisia. Samoin kuin valtakunnan presidentin sanat kantavat mukanaan kaikkea kansakunnan voimaa ja arvovaltaa, paljoa enemmän niin on Jumalan sanan laita. Se omistaa kaiken hänen mahtinsa ja voimansa. Jumala on kaikkivaltias. Hän ei ole sellainen, joksi filosofi Aristoteles kuvasi hänet, nimittäin sellaiseksi, joka istuu syrjässä ja tarkkailee maailman menoa. Hän ei ole myöskään sellainen, joksi Descartes hänet kuvaa: luoja, joka jostakin syystä ei näe hyväksi puuttua maailman asioihin. Jumala ei ole myöskään sellainen, joksi modernit teologit hänet kuvaavat: joka kylläkin puhuu ja toimii, mutta ei meidän ajassamme eikä maailmassamme.

"Ei, meidän Jumalamme on ikuisesti toimiva. Hän on elävä Jumala, toimiva, puhuva, ja hän pyrkii tekemään tahtonsa selväksi ihmiselle. Hän tappaa ja tekee eläväksi. Hän korottaa ja alentaa. Hän puhuu. Hän antaa tie-

toa. Hän osoittaa voimansa. Hän panee täytäntöön armonsa. Hän pelastaa. Hän ei vain rakasta, vaan hän tuo julki rakkautensa lähettämällä ainosyntyisen Poikansa maailmaan. Hän ei vain vihaa syntiä, vaan hän myös panee toimeen tuomion, ja hänen vihansa on itse asiassa ilmoitettu taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan. Jumalan armo ja hänen vanhurskautensa, hänen kaikkiallaolonsa ja pyhyytensä, hänen majesteettiutensa ja kunniansa eivät ole lepääviä ominaisuuksia, vaan toimivia ja dynaamisia. Ja sellainen kuin on Jumala, sellainen on myös hänen sanansa." (Robert Preus).

Jumalan siunattu voima ilmenee myös siinä, kuinka se antaa meille uskomisen voiman ja saattaa meidät tuntemaan Jumalan! Usko on voima, joka tulee Jumalalta. Kun hän antaa uskon, ihminen syntyy uudesti ja hänestä tulee uusi luomus. "Kun näet Jumala luo meihin uskon, se on suurenmoinen teko. On kuin hän loisi uudestaan taivaan ja maan. Sen seurauksena hyvät teot virtaavat luonnostaan uskosta." (Luther).

Mitä siis Jumalan sana merkitsee minulle? "Se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo" (Rom. 1:16). Se on "iankaikkisen elämän sanat" (Joh. 6:68). Jumalan sana merkitsee minulle **KAIKKEA!**

Edward Brockwell

Sielun turvan perustus

Aloin lukea Raamattua säännöllisesti 12-vuotiaana. Tarkoitukseni oli lukea Uudesta testamentista kolme lukua päivässä. En muista kuinka tarkoin tuossa tahdissa pysyin. Sitä tärkeämpää kuitenkin oli Raamatun sanan antama vahvistus uskolle. Evankeliumeja ja kirjeitä lukiessa kävi selväksi sanan tarkoitus. Kristus ja apostolit saarnasivat katumusta synnin tähden ja syntien anteeksiantamuksen evankeliumia sielujen autuudeksi. Useimmissa kohdissa Raamatun sanan merkitys ja tarkoitus avautui yksinkertaisesti tekstin lukemisen avulla.

Tuollainen Raamatun sanan käyttö yksinkertaisesti sitä lukiemalla teki selväksi myös Raamatun tarkoituksen. Kun Jeesus ja apostolit julistivat, heidän sanansa tarkoitus oli paljastaa ihmisen kyvyttömyys itse pelastaa itseään. Syntiselle he sitten toivat lohdutuksen sen nojalla, että Jeesus on Jumalan lähettämä Vapahtaja.

Raamattua lukiessa tulee välillä esiin kohtia, jotka vaativat tarkempaa selitystä. Tällöinkin on syytä pysyä itse Raamatun tekstissä, sillä selvät kohdat selittävät vaikeampia.

Tämän periaatteen mukaan myös apostolit julistivat evankeliumia. He toivat esiin, että Jeesus on luvattu Kristus. Kun apostoli Paavali tätä julisti, hän osoitti asian todeksi Kirjoitusten nojalla (Apt. 17:2,3).

Raamatun sana on tarpeellinen ja hyödyllinen myös koko perheen sielun ravinnoksi. On suuri siunaus, kun perheenä voimme kokoon-tua Jumalan sanaa ja sen oikeaa selitystä kuulemaan. Se varoittaa harhateistä ja päivä päivältä osoittaa todeksi sen, etteivät sen enempää lapset kuin aikuisetkaan voi omasta voimastaan pelastua. Tätä totuutta vasten Raamattu tuo sitten esiin suuremman totuuden, nimittäin sen, että Jumala on antanut sanansa syntisten lohdutukseksi autuutta varten, kuten apostoli Johannes kirjoitti: ”Nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä.” (Joh. 20:31) Näin Pyhä Raamattu on omakohtainen sielun turvan perustus ja myös Jumalan antama siunattu aarre myös jälkeläisten autuudeksi.

Kimmo Närhi

Kristus on Raamatussa läsnä

Raamattu merkitsee minulle rauhaa. Se kertoo minulle Jumalasta, joka rakasti maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa meidän edestämme. Sen kaikki lupaukset ovat varmoja, koska Raamattu on Jumalan omaa sanaa. Raamattu lahjoittaa sen, mistä se puhuu. Sen teksti ei ole ”kuollutta kirjainta”, vaan Kristus on siinä itse läsnä ja antaa minulle kaiken omansa armolupausten kautta. Mitä enemmän olen Jumalan lain valossa ja kokemuksen kautta oppinut tuntemaan syntisyyteni syvyyttä, sitä kirkkaammin olen oppinut sanasta tuntemaan Jumalan armon suuruutta. Minulle erityisen rakkaassa jakeessa sanotaan: ”Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.” (1 Tim. 1:15). On lohduttavaa, että vaikka kokisikin olevansa suurin syntinen, silti Jeesus on tullut pelastamaan minua. Raamattu on myös tärkeää minulle sen takia, että se sisältää kaiken, mitä tarvitaan kristilliseen vaellukseen. Kun pysytään siinä, mitä on kirjoitettu, ei ajauduta ihmismielipiteiden orjuuteen. Kaikelle opille pitää löytyä Jumalan sanasta selvät perusteet ja vasta sitten oppia voidaan pitää omiatuntoja sitovana.

Erityisesti viime aikoina mielessäni on ollut se, että Jeesus sanoo koko Raamatun todistavan hänestä: ”Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta” (Joh. 5:39). Evankeliumin ytimen ja kristillisen uskon perusteet voi oppia Raamatusta nopeasti, mutta silti opittavaa ja omaksuttavaa riittää koko elämäksi. On innostavaa, kun löytää aina uutta, joka vain entisestään kirkastaa sitä, että Kristus on todella Raamatun keskus. Kaikki, mitä Raamatussa on kirjoitettu, todistaa ristiinnaulitusta Jumalan Pojasta. Ja kaikki on kirjoitettu meidän sielujamme varten.

Raamattu on minulle lähde

Opetamme usein Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä sekä sen jumalallisesta alkuperästä. Nämä asiat ovat erittäin tärkeitä, kun ajatellen Raamatun merkitystä minulle. En kuitenkaan keskity tässä kirjoituksessa niihin, sillä niitä on käsitelty toisaalla. Tässä kirjoituksessa keskityn tuomaan esiin joitakin näkökulmia Raamatun käytöstä hengellisessä elämässä.

Miettiessäni, mitä Raamattu merkitsee minulle, mielessäni on pyörinyt kuva lähteestä. Raamattu on lähde, josta voi ammentaa aina uutta. Se aukeaa uusilla tavoilla uusissa elämäntilanteissa. Raamatusta virtaa lohdutusta, voimaa, ojennusta, kasvatusta, rauhaa, jumalisuutta – Kristuksen läsnäoloa ja Pyhän Hengen voimaa. Se ei aina tapahdu ilmeisellä tavalla, vaan Hengen työ sanan kautta voi olla huomaamatonta. Olen kokenut siunaukseksi, että saan asettua sanan ääreen aina uudestaan ja uudestaan, ja vähitellen sana juurtuu ja kasvaa minussa. Raamatusta virtaa loputtomasti ainesta hengellisen elämän rakentamiseen.

Raamattu on pelastavan uskon lähde. Sanan kautta Pyhä Henki ruokkii sielua Kristuksen tuntemisella, niin että usko häneen säilyy ja vahvistuu. Tämä on kaiken Raamatun käytön perusta. Jumalan sana näyttää

jatkovasti todeksi synnin ja sen tuomion, mutta ohjaa aina Kristuksen luo saamaan anteeksiantamuksen. Tällä tavoin se pitää uskossa. Vain uskosta käsin sana todella aukeaa ja puhuttelee.

Raamattu on myös opetuksen ja opin lähde. Se kertoo, mitä profeetat, Kristus ja apostolit ovat opettaneet ja ohjaa meitä samaan oppiin. Raamattu antaa paljon esikuvia paitsi siitä, mitä opetetaan, myös siitä, miten. Se opettaa oikeita tapoja lähestyä hengellisiä asioita ja kysymyksiä.

Toinen tapa, jolla olen hahmottanut Raamatun merkitystä, on se, että Raamattu on ikään kuin malli. Se on jotain, johon mukautamme itsemme ja joka muokkaa meitä. Raamattu virittää sielua kuin soitinta. Ihmismieli on luonnostaan epäviireessä ja tuottaa synnin riitasointua, mutta uskovaksi tullut ihminen alkaa kasvaa kohti Jumalaa ja hänen tahtonsa noudattamista.

Kirkon historiassa erityisesti psalmit on nähty sydämen asenteiden ja ajatusten kouluna. Kun niitä lukee rukoillen, ajatuksemme muotoutuvat sanan mukaisiksi. Luther kirjoittaa tästä ja puhuu arvostavasti itseään edeltäneistä teologeista, joiden katsoi olleen taitavia tällaisessa psalmin käytössä. Olen itse kokenut psalmien päivittäisen lukemisen erittäin

hyödylliseksi. Sillä tavoin Raamattu saa antaa minulle sanat, joilla tuon elämäni Jumalan eteen. Totta kai myös muita Raamatun kirjoja voi ja pitääkin käyttää tällä tavoin.

On vielä kolmas näkökulma, jonka haluan tuoda esiin: Raamattu on kertomus, jonka avulla jäsenän elämäni. Jumala on päättänyt puhua meille kertomusten kautta. Suuri osa Raamatusta on kuvauksia erilaisista ihmisistä ja heidän erilaisista vaiheistaan. Vanha Testamentti on kertomus Israelin kansan vaiheista, Uusi Testamentti puolestaan Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen seurakunnastaan. Raamattu on kokonaisuutena suuri kertomus maailman alusta sen loppuun, keskittyen Jumalan pelastustekoihin. Uskovana hahmotan Raamatun valossa oman elämäni osana tätä Jumalan kansan suurta kertomusta. Se antaa merkityksen ja suunnan elämälleni.

Raamatun tapa puhua kertomuksin asettaa oppineen ja oppimat-

toman samalle viivalle. Meitä ei kutsuta niinkään järkeilemään ja tietämään, vaan katselemaan ja osallistumaan uskolla. Kuvaukset Vanhan ja Uuden liiton pyhistä innostavat jäljittelemään heidän uskon esikuvansa. Evankeliumien kertomukset Jeesuksesta kutsuvat katselemaan Vapahtajaa. Raamattu kuvaa silmiäni eteen ristiinnaulitun Kristuksen, joka on tie, totuus ja elämä. Kun katselen häntä sanassa, tiedän, että hän on luonani. Uskoni viriää. Saan tahtoa seurata häntä ja elää elämäni hänessä. Myös Raamatun ei-kertovat osat, kuten kirjeet, voi hahmottaa tällä tavoin. Nekin kutsuvat katselemaan Jeesusta ja jäljittelemään hyvää esikuvaa.

Pyhä Henki tekee meissä sanan kautta työtään. Saamme käyttää Jumalan sanaa luottaen hänen lupaukseensa, että sana ei tyhjänä pala, vaan synnyttää meissä uskoa ja pyhää elämää.

Vesa Hautala

Miten Raamatun vaikeat kohdat eivät koidu uskolle kompastukseksi?

Apostoli Paavali muistutti Timoteusta: "Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta ja on [sen tähden] myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, (2 Tim. 3:16). Toisin sanoen, koko Raamattu on Jumalan inspiroima. Se on hänen pyhä Sanansa. Se ei ole jotakin, joka olisi syntynyt ihmismielessä. Jokainen Jumalan sana, mukaan lukien sen vaikeat kohdat, joita ehkä ensi alkuun emme ymmärrä, on hyödyllinen opettamaan meille mikä on oikeata ja ymmärtääksemme, mikä on elämässämme väärin. Sitä paitsi Jumalan sana ohjaa meitä ja saa meidät tekemään sitä mikä on oikein. Jumala sanoo meille: Sanani ovat meille hyödyksi. Ne ovat annetut siten, että ne voidaan ymmärtää ja uskoa.

Mutta miten meidän on toimitava Raamatun vaikeiden paikkojen kanssa? Ja miten sellaiset kohdat on tarkoitettu pitämään uskoamme pysyvässä ja sitä vahvistamaan, kun emme ainoastaan välistä käsitä väärin, vaan myös napisemme Jumalaa vastaan sen takia, mitä hän on sanonut.

On esimerkiksi sellainen kohta kuin Matt. 12:31–32 anteeksiantamattomasta synnistä. Monet ovat painineet sen kanssa, kun he ovat kiinnittäneet huomionsa vain yhteen jakeeseen. Ja jos yksittäiset vaikeat kohdat eivät riitä, jotkut katselevat kokonaisia kirjoja, kuten Johanneksen Ilmestyskirjaa, ja ajattelevat: "Tämä on liian vaikea kirja. Se jopa pelottaa minua."

Raamattua ei milloinkaan annettu meille mistään syystä väärin ymmärrettäväksi. Sitä ei ole myöskään tarkoitettu kompastuskiveksi. Muistan nuoruudestani, kuinka pidin eräitä Raamatun kohtia vaikeina, tarkastelin itseäni ja epäilin olinko pelastettu, jopa olinko tarkoitettukaan pelastumaan. Muistan myös opiskellessani teologisessa korkeakoulussa ilon, kun opin, että Jumala haluaa pelastustamme enemmän kuin me itse, ja kuinka hänen Sanansa ei ainoastaan huuda meille: "Ymmärrä minun selvät ja yksinkertaiset sanani", vaan Raamattu itse antaa ymmärryksen: "Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä" (Ps. 119:130) ja "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu" (Ps. 119:105).

Muistan, kun professorini opetti meille, että kun emme ymmärrä jotakin Raamatun kohtaa, meidän tulee kääntyä Raamatun tekijän puoleen eikä painiskella sen kanssa oman järkemme mukaan. Toisin sanoen, Jumala selittää vaikeiden kohtien merkityksen Raamatulla. Eräs perussääntö on tämä: "Raamattu selittää Raamattua." Yksittäiset raamatunkohdat, vaikeat ja meistä jopa ristiriitaiset, selitetään koko Raamatun keskeisen sanoman ja pääteemojen valossa. Vältämme yhteydestään irrotettujen kohtien käyttämistä todisteina.

Totta, kaikki ei ole Raamatussa yhtä selvää inhimilliselle ymmärryksellemme. Niinpä meidän on selitettävä vaikeampia kohtia selvempien va-

lossa. Opimme tuntemaan Raamatun koko merkityksen opiskelemalla sen osia ja opimme sen osien merkitystä oppimalla sen kokonaisuutta.

Tästä tulee mieleeni, kun olin nuori poika. Äitini piti palapeleistä. Hän halusi minunkin pitävän niistä! Tuhannesta palasta muutamat eivät näytäneet sopivan mihinkään kohtaan. Niin minun piti aina katsoa laatikon kannesta, millaiselta ratkaisu näytti. Se auttoi minua vaikeiden palasten sijoittamisessa. Hyvin samaan tapaan Jumalan sanan kokonaisuus tekee yksityiskohdat selvemmi.

Raamattu puhuu ihmisen synnistä ja kapinasta Jumalaa vastaan, mutta se puhuu myös Jumalan armosta ja siitä, että hän tuli meidät pelastamaan.

Niinpä opimme, että koko Raamatun läpi siinä on kaksi perustavaa sanomaa, laki ja evankeliumi. Katsopa Raamatun lainjulistusta, käskyjä, joka syyttää meitä ja tuomitsee meidät. Katso evankeliumia, armolupauksia. Ne lohduttavat meitä ja tuovat meille pelastuksen.

Tämä vie meidät toisen asian pariin, jota Jumala käyttää tehdessään sanansa meille tunnetuksi: koko Raamattu viittaa Jeesukseen Kristukseen ja hänen pelastussanomansa. Emmauksen tiellä Jeesus "avasi" noiden hämentyneiden ja pelokkaiden vaeltajien ymmärryksen sanallaan." Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa"

(Luke 24:27). Pelastussanomaa tunteminen ja usko Kristukseen on avain Raamatun ymmärtämiseen.

Eräs toinen tärkeä sääntö vaikeiden kohtien ymmärtämiseen on tuntea tekstin tavallinen merkitys. Raamattu tulee ymmärtää siinä merkityksessä, mikä oli selvää sen alkuperäisille lukijoille. Se kunnioittaa vaikeiden kohtien tekstiyhteyttä ja sitä, miten he kuulivat ja kokivat kohdan. Esimerkiksi kohta anteeksiantamattomasta synnistä tulee käsittää siinä yhteydessä, jossa Jeesus sen lausui, siinä yhteydessä, mitä fariseukset olivat juuri lausuneet Jeesukselle. Uskova ei halua tehdä sellaista syntiä, Kuitenkin se vaivaa syvästi monia. Osa ongelmaamme ihmisinä on se, että me emme ole ainoastaan syntisiä, vaan mieleemme ovat hyvin lakimaisia ja sovellamme usein Raamattua lakimaisella ja teoista vanhurskautta etsivällä tavalla.

Evankeliumi antaa meille uskon. Se lahjoittaa meille Kristuksen. Se antaa meille oikean ymmärryksen, kun käytämme terveitä ja raamatullisia periaatteita Raamatun ymmärtämiseen. Jumalan sana huutaa tullakseen ymmärretyksi, ja se antaa tarvitsemamme ymmärryksen.

Jumala avatkoon meidänkin mieleemme, kuten hän avasi Emmauksen tien kulkijoiden mielet, näkemään Kristuksen ja hänen armons kaikkialla Raamatussa ja katselemaan jokaista vaikeata kohtaa evankeliumin valossa.

Edward Brockwell

Miten syntyy usko Raamattuun Jumalan sanana?

Meillä on Raamatussa mielenkiintoinen esimerkki Jumalan sanan voimasta. Juudan kuningas Joosia pani toimeen uskonpuhdistuksen ja hävitti epäjumalanpalveluksen. Silloin löydettiin temppelistä unohduksiin jäänyt "Herran lain kirja, joka oli annettu Mooseksen kautta" (2 Aik. 34:14). Se luettiin kuninkaalle. Se teki häneen valtavan vaikutuksen. Raamattu kertoo: "Kuningas meni Herran temppeliin, hän ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myös papit ja leeviläiset, kaikki kansa suurimmasta pienimpään asti, ja hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. Ja kuningas asettui paikallensa ja teki Herran edessä liiton, että heidän tuli seurata Herraa, noudattaa hänen käskyjäänsä, todistuksiansa ja säädöksiänsä kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustansa ja täyttää liiton sanat, jotka ovat kirjoitetut siihen kirjaan." (2 Aik. 34:30s.) Sitten sanotaan, että "Jerusalemin asukkaat tekivät, niin kuin Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitto vaati".

Huomaamme, että Raamatun sana sinänsä ilman selityksiä teki vaikutuksen sekä kuninkaaseen että kansaan. He ymmärsivät heti, että siinä Jumala puhui heille, ja että heidän oli tehtävä parannus. Joosian aikaisen kokemuksen vahvistaa kaikkien aikojen kristittyjen kokemus. Raamatun sana sellaisena kuin se on kirjoitettu synnyttää uskon siihen, että se on Jumalan sanaa ja puhetta. Miten monelle onkaan evankeliumi kirkastunut vain Raamattua lukemalla. Niin se kirkastui uskonpuhdistajallemme Martti Lutherille. Raamatun sanassa on Pyhän Hengen voima. Sellaisena kuin se lukee, se vaikuttaa uskon itseensä Jumalan sanana.

On totta, että turmeltunut ihmisluonto vastustaa Jumalan herättelevää ja parannukseen kutsuvaa ääntä Raamatussa. Mutta juuri se on ennemminkin todistus Raamatusta Jumalan sanana kuin todiste sitä vastaan, koska "luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on". Kuitenkin tapahtuu kääntymysihmeitä Raamatun vaikutuksesta. Sen sana on pysäyttänyt monia pilkkaajia ja vastustajia ja saattanut heitä kääntymykseen, jopa sellaisia, jotka ovat tutkineet sitä, jotta voisivat sitä vastustaa. Samoja ihmeitä tapahtuu, kun seurakunnassa julistetaan sanaa ja ihmisiä tulee uskoon. Senkin vaikuttaa juuri Raamatun sana, siihen perustuva ja siitä ammennettu. Se antaa kuulijalle varmuuden Jumalan pelastustahdosta ja saa hänet uskomaan Kristuksen jo aikaansaamaan lunastukseen ilman ihmisen omia tekoja.

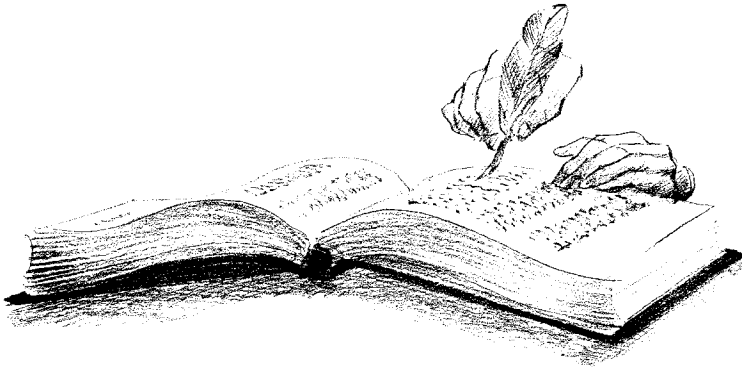
Mikä erottaa aidot luterilaiset reformoiduista raamattukysymyksessä

Luterilaisen uskonpuhdistuksen ja reformoidun liikkeen pysyvä ero tapahtui vuonna 1529 Marburgin ehtoolliskeskustelujen myötä. Ehtoolliskiistasta huolimatta kummankin liikkeen edustajat sanoivat uskovansa yksin Raamattu -periaatteeseen. Kiista nosti esiin keskeisen eron Raamatun tulkinnassa. Marburgissa Martti Luther pysyi järkähtämättä kiinni ehtoollisen asetussanoissa, kun taas reformoituja edustanut Ulrich Zwingli (1484–1531) etsi kuumeisesti Raamatusta edes yhtä kohtaa, jossa sana ”on” tarkoittaisi muuta kuin ”on”, jotta hän voisi oikeuttaa ehtoollisen asetussanojen kirjaimellisesta tulkinnasta luopumisen.

Luterilaisuus on Lutheria seuraten aina pitäytynyt siihen, että Raamatusta jokaisella opilla tulee olla selkeät sijaintipaikat. Reformoiduille tällainen ajattelu ei ole niin ominaista, vaan he usein tekevät samoin kuin Zwingli; heillä on tietynlainen teologinen esiyymmärrys ja he esimerkiksi kreikan kielen sanojen erityismerkitysten avulla yrittävät löytää reitin, jolla saisivat luettua oman näkemyksensä tekstiin. Heidän esityksensä voivat vaikuttaa vakuuttavilta, mutta perusongelma on se, että usko jää epävarmalle pe-

rustalle. Mahdollistaahan tällainen Raamatun tulkinta sen, että mille opille tahansa voidaan löytää raamattuperusteet.

1500-luvulla sekä luterilaisia että reformoituja yhdisti myös se, että kummatkin antoivat suuren arvon kirkkoisien opetukselle ja kirkon perimätiedolle, esimerkiksi reformoitujen suurin teologi Jean Calvin (1509–1564) on liittänyt lukemattomia kirkkoisälainauksia opetuksensa tueksi pääteokseensa. Kahden liikkeen suuri ero on kuitenkin siinä, että luterilaisille vakiintuivat tietyt tunnustuskirjat, joista on helppo nähdä, mitä luterilaiset opettavat. Ne toimivat oppaana Raamattuun ja auttavat sen ymmärtämisessä. Se, joka uskoo niiden opin olevan Raamatusta otettu, on juuri luterilainen. Reformoitujen keskuudessa samanlaista yleisesti hyväksyttyä tunnustuskirjojen kokoelmaa ei koskaan syntynyt. Heidän tunnustuksensa ovat usein sidottuja maantieteellisiin alueisiin. Heillä on Sveitsin tunnustus, Skotlannin tunnustus, Belgian tunnustus, jne. Tämän on johtanut siihen, että luterilaisille on ominaisempaa kuulla edeltäneiden opettajien ääntä. Se tapahtuu jo ihan Tunnustuskirjojen

opetuksen huomioimisen kautta. Reformoitua maailmaa leimaa taas yksityinen Raamatun tulkinta, jatkuva uusien oppien syntyminen ja kirkollisen kentän enenevä pirstaloituminen. Tätä edistää aluksi mainitsemani tapa etsiä sanojen sivumerkityksiä, joiden avulla oman käsityksen voi oikeuttaa. Usein on myös päinvastoin, eli niin, että koska reformoitu Raamatun tulkinta ei tuo täyttä varmuutta oikeasta opista, sallitaan opillinen moninaisuus saman liikkeen sisällä, kunhan joistakin perusasioista ollaan samaa mieltä.

Varmuus on luterilaisen uskon ytimessä. Selkeä Jumalan sana kirkastaa meille Kristuksen ja antaa horjumattoman perustan oman tunnon rauhalle. Se näyttää meille tien iankaikkiseen elämään. Se myös vetää rajat totuuden ja harhan välille, jotta totuus säilyisi kauttaaltaan kirkkaana seurakunnan elämässä. Jumalan antamien opettajien kuunteleminen ja Tunnus-

tuskirjojen tutkiminen pitää vuorostaan nöyränä. Vaikka Raamattu on selkeä, ihminen on langennut ja heikko. Kaikilla ihmisillä on vaara lukea Raamattua niin, että se huomaamattakin alistetaan omien mielipiteiden vangiksi – eiväthän reformoidutkaan tätä tarkoituksella tee! Siksi on niin hyödyllistä kuunnella, mitä ennen meitä on opetettu kirkon historiassa, koetella se Raamatulla ja pitää se, mikä on hyvää. On erityisesti suositeltava Tunnustuskirjoja, joiden oppi on täysin Jumalan sanan mukainen, mutta myös Jumalan Kirkolleen antamat yksittäiset opettajat johdattavat huikeisiin löytöihin. He paljastavat sellaisia Raamatun rikkauksia, jotka ovat menneet meiltä täysin ohi, vaikka ne ovat olleet koko ajan silmiemme edessä. Hyvän opettajan tunnistaa tismalleen siitä, että hän ei julista omaansa, vaan vain sitä, minkä Jumala on ilmoittanut selkeästi sanassaan.

Mika Bergman

Tyhjästä luominen vai tyhjästä kehittyminen?

Jumalalle tyypillinen, kaikista ihmisistä ja luonnossa tapahtuvista muutoksista eroava piirre on, että hän on luonut olevaisen tyhjästä. Tämä ilmenee Pyhän Raamatun ensimmäisessä sanassa ”alussa”. Tuo sana ilmoittaa, että samoin kuin ajalla, myös kaikella olevaisella Jumalaa lukuunottamatta on alkunsa. Tuo alku merkitsee paitsi ajan alkamista, myös sitä, että silloin Jumala aloitti luomistyönsä.

Nykyisin hyökätään paljon Jumalan Sanan luomista koskevaa opetusta vastaan. Sikäli kuin esitetään väitteitä, että maailma olisi tyhjästä kehittynyt, on tämä väite jo käsitteellisesti mahdoton. Tyhjästä, siis oleattomasta, ei voi kehittyä mitään, koska tyhjässä ei ole edes lähtökohtaa kehittymiselle.

Raamatun opetus siitä, että Jumala on luonut kaiken tyhjästä, on suora vastakohta kaikille kehitysopillisille väitteille, ovatpa ne yksityiskohdisaan sitten millaisia tahansa.

Usko siihen, että Jumala on luonut kaiken tyhjästä, perustuu paitsi luomiskertomukseen, myös Raamatun sanaan siitä, että kaikki on luotu Kristuksen kautta: ”Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.” (Joh. 1:3)

Kristillinen kirkko on vanhastaan tunnustanut uskoa siihen, että Jumala on luonut kaiken eikä mitään ole ollut, ei ole eikä tule olemaan hänen työstään riippumatta. Tämä kirkon usko käy ilmi mm. Nikaian uskontunnustuksen alussa: ”Me uskomme yhteen ainoaan Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan, kaikkien näkyväisten ja näkymättömäin Luojaan.”

Se, että Jumala on Sanallaan luonut kaiken tyhjästä, on perusta sille uskolle, että Jumalan Sana on voimallinen. Se on saanut maailman syntymään. Samoin Jumalan Sana synnyttää uskon Kristukseen ja varjelee uskovan iankaikkiseen elämään.

Kristus Raamatun keskus ja Raamatun avain

Pyhä Raamattu sisältää hyvin monenlaisia asioita. Se kertoo historiallisista tapahtumista ja monien henkilöiden vaiheista. Se sisältää monia jo toteutuneita ennustuksia kansojen kohtaloista ja puhuu asioista, jotka eivät vielä ole tapahtuneet. Kuitenkin Raamatulla on keskuksensa ja ytimensä, jonka tunteminen on aivan välttämätöntä, jotta Raamattu voidaan käsittää oikein. Tämä ydin on Vapah-tajamme Jeesus Kristus ja hän ei ainoastaan erilaisten kuvausten kohteena, vaan Herrana, joka on tuonut syntien anteeksiantamuksen ja johon uskova omistaa iankaikkisen elämän.

Raamattu itse opettaa käsittämään Kristuksen ja hänen tuomansa pelastuksen ydinasiانا. Apostoli Johannes kirjoitti evankeliumissaan monista asioista, mutta ei kaikista, ja sanoi evankeliuminsa lopulla: ”Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä.” (Joh. 20:30,31) Apostoli Paavali opetti korinttolaisia monenlaisissa asioissa, mutta saattoi silti sanoa: ”Kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna” (1 Kor. 2:1–2)

Kristuksen tuoma pelastus on Vanhan testamentin ennustusten ydin.

Tämän muistaessamme emme joudu harhapoluille noita ennustuksia lukiessa. Evankeliumi Kristuksesta ja usko häneen on kristillisen vaelluksen oikea ja ainoa voiman lähde. Näin säilytämme oikean käsityksen siitä, että uskosta seuraa oikea elämänvaellus. Kuitenkaan emme joudu epätoivoon sen tähden, että meissä on vielä syntiä ja vajavuutta, vaan Jumalan armo on turvamme koko ajan. Evankeliumi Kristuksesta on ytimenä tarkasteltaessa Raamatun ennustuksia viimeisten aikojen tapahtumista. Evankeliumin varassa emme loukkaannu siihen, että vihollisella on paljon ulkonaista valtaa, emme erehdy odottamaan kuviteltua maallista onnen valtakuntaa, vaan toivomme kohdistuu murheenkin keskellä iankaikkiseen elämään taivaassa.

Luterilainen tunnustus käsittää oikein Kristuksen ja armon evankeliumin Raamatun keskuksena ja avaimena. Tunnustuksen opetuksessa on havaittavissa pääopinkohtaperiaate. Kristuksen tuoma syntien anteeksiantamus on asia, jolla voidaan perustella ja jolle rakentuu muita asioita. Tunnustus myös välistä torjuu harhoja pitemmittä selityksittä viittaamalla vain pääopinkappaleeseen syntien anteeksiantamuksesta Kristuksen tähden. Tästä mitä hyödyllisimmästä raamatunselityspäperiaatteesta voi enemmän lukea Robert D. Preusin erinomaisesta kirjasta: ”Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia”.

Vain yksi

*on vain yksi Jumala
on vain yksi Herra joka tietää
ja hän kaiken antaa*

*on vain yksi lupaus
vain yksi joka kestää
se minkä Herran sana sanoo*

*on vain yksi unelma
on vain yksi tie jonka kuljen
on vain yksi nimi jonka tunnen*

*yksi meille jaetaan
yksi annetaan
yksi usko tunnustetaan*

Antti Keisala

Aikuisten maailmaan

Lapsen varttuminen aikuiseksi merkitsee siirtymistä lapsen maailmasta aikuisten maailmaan. Vähitellen hänelle avautuu ihmiskunnan raadollinen todellisuus monine kauheuksineen, vaikka toki on paljon hyvää ja kaunistakin, mistä voi vilpittömästi iloita.

Myös hengellisellä alueella tapahtuu jotakin samankaltaista. Vastassa ei ole ainoastaan jumalankielteisyys, ei vain pakanauskonnot ja ei-kristilliset lahkot ja ajatussuunnat, vaan ulkonainen kristikuntakin on monenlaisten harhojen turmelema. Tässä todellisuudessa nuoren pitäisi löytää oikea tie. Aina se ei ole helppoa. Kuka neuvoo nuorelle oikean tien?

Jumala on rakkaudessaan tehnyt asian helpoksi, kunhan pysymme hänen sanassaan. Hän ei ole jättänyt asiaa ihmisten varaan, vaan hän on itse ilmoittanut meille tien jota kulkea. Hän sanoo: "Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on 'pyhä tie': sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy – eivät hullutkaan." (Jes. 35:8). Ja Jeesus sanoo: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani" (Joh. 14:6). Vielä Psalmeissa on kirjoitettuna: "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni" (Ps. 119:105).

Kun uskot Raamatun mukaan Jeesukseen, olet oikealla tiellä. Pääasia on oppia tuntemaan Jeesus Kristus ja hänet edestämme ristiinnaulittuna.

On monia aikuisia, jotka sivuuttavat Raamatun ja seuraavat ihmisiä. Monelle hengelliset asiat ratkaisevat piispat ja kirkkoherrat, paavit ja patriarkat tai muut johtajat, jopa valtion päämiehet. Mutta se on pimeyttä. Jos Jumalan sana ei meitä johda taivaan tiellä, kuljemme harhaan. Kun Jumala ottaa ihmisen tilille tuomiopäivänä, hän asettaa hänet oman sanansa eteen ja kysyy sitä siunausta, joka Jeesuksen kautta on syntisille tullut. Ilman sitä siunausta joudumme ikuisen pimeyteen. Mutta Jeesuksen ristiltä loistaa armon valo pimeimpäänkin sydämeen ja tuo lohdutuksen. Kun meillä on Jeesus, emme joudu pulaan tuomiopäivänäkään.

LAPSILLE

Pahuus kasvaa suureksi maan päällä

Kaikki ne ihmiset, jotka nyt olivat maan päällä, olivat Aadamin ja Eevan jälkeläisiä ja olivat syntisiä. Kuitenkin heidän välillään oli tietty ero.

Ne, jotka polveutuivat Kainista, elivät kokonaan ilman Jumalaa ja ilman Jumalan sanaa. Heitä sanottiin vain "ihmisiksi", sillä he olivat syntyin langenneen Aadamin jälkeläisiä, ja Aadam on suomeksi ihminen.

Mutta niillä ihmisillä, jotka polveutuivat Seetistä, oli evankeliumi ja uhri. Heitä sanottiin "Jumalan lapsiksi".

Mutta pian ei ollut enää eroa "ihmisten" ja "Jumalan lasten" välillä. Pian lähes kaikista tuli jumalattomia ja pahoja. Miten niin kävi?

Se tapahtui näin: "Jumalan lapset" huomasivat, että "ihmisten" tyttäret olivat kauniita ja ottivat heistä itselleen vaimoiksi, keitä tahotoivat. Niin kohta lähes kaikista tuli jumalattomia ja pahoja eivätkä halunneet tietää mitään evankeliumista eivätkä uhrista eivätkä halunneet olla kuuliaisiksi rakkaalle Pyhälle Hengelle.

Silloin Herra Jumala sanoi, ettei hänen Pyhä Henkensä tekisi turhan päiten työtään loputtomiin näiden ihmisten hyväksi. Hän nimittäin sanoi, että he ovat "liha", toisin sanoen, he ovat pahoja ja jumalattomia, he tekevät ja ajattelevat vain sitä, mitä he itse haluavat, eivätkä lainkaan sitä, mitä Pyhä Henki haluaa heille opettaa. Silloin rakas Jumala sanoi: "Minä annan heille vielä aikaa 120 vuotta." Jos he eivät tänä aikana muutu eli tee parannusta, silloin Herra Jumala rankaisisi heitä.

Siihen aikaan oli maan päällä suuria valtiaita. He olivat voimakkaita, mahtavia ja kuuluja miehiä, mutta jotka tekivät vain paha.

Niin pahuus kasvoi suureksi maan päällä.

Rukous

Rakas Jumala. Mitä tahdot tehdä? Nytkin on niin paljon pahoja ja jumalattomia ihmisiä maan päällä, jotka eivät halua tietää mitään evankeliumista eivätkä halua totella Pyhää Henkeä. Salli minun pyysyä sinun rakkaana lapsenasi! Aamen.

LAPSILLE

Millä tavoin Jumala halusi rangaista ihmisiä

Ihmiset eivät lainkaan ottaneet vastaan sitä, mitä Jumala oli käsenyt saarnaajiensa heille saarnata. He nauroivat sille. Heidän pahuutensa oli suuri. Kaikki, mitä heidän sydämessään oli, oli aina pelkkää paha. Herra Jumala näki sen.

Silloin Jumala suri sitä, että hän oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hän oli sydämessään murheellinen.

Herra Jumala sanoi: "Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut."

Jumala ei kuitenkaan halunnut hävittää Nooa, hänen vaimoan ja hänen kolmea poikaansa Seemiä, Haamia ja Jaafetia ja heidän vaimojaan. Jumala oli heille armollinen.

Nooa oli hurskas ja Jumalan rakas lapsi. Nooa uskoi evankeliumiin rakkaasta Vapahtajasta ja eli niin kuin rakkaalle Jumalalle oli mieleen. Nooa uskoi myös noina pahoina aikoina, kun ihmisten pahuus oli turmellut koko maan Jumalan silmien edessä. Jumala katsoi maailmaa ja katso, koko maa oli täynnä ihmisten pahuutta, Ihmiset harjoittivat keskenään pahuutta, tappoivat toisiaan, kävivät sotia ja kiduttivat myös eläimiä.

Silloin Herra puhui Nooalle. Mitä hän sanoi? Hän sanoi haluavansa tehdä lopun kaikelle, mikä eli maan päällä, koska maa oli täynnä ihmisten pahuutta. Siksi hän halusi tuhota ihmiset maan mukana.

Tiedätkö, mitä Jumala halusi tehdä? Hän halusi hirvittävän vedenpaisumuksen peittävän koko maan, joka hukuttaisi kaiken.

Mitä Jumala on tekevä tälle maailmalle, koska ihmiset ovat niin pahoja?

Rukous

Rakas Jumala, ole minulle armollinen, kuten olit armollinen Nooalle. Auta minua pysymään sinun rakkaana lapsenasi näinä pahoina aikoina. Amen.

LAPSILLE

Jeesus puhdisti tempppelin

Kaanasta Jeesus meni ylös Kapernaumiin. Se oli kaupunki Genetsaretin järven luoteisrannalla. Genetsaretin järveä sanottiin myös Galilean mereksi. Jeesuksen mukana kulkivat myös hänen opetuslapsensa, hänen äitinsä ja hänen veljensä. Hänen veljiensä nimet olivat Jaakob, Jooses, Simon ja Juuda. Raamatussa puhutaan myös Jeesuksen sisarista. Jeesuksen veljet ja sisaret eivät olleet veljiä ja sisaria sanan tavallisessa merkityksessä, vaan muita lähisukulaisia, joista myös voitiin käyttää näitä sanoja. Joosefia ei tässä mainita lainkaan. Hän oli kuollut jo ajat sitten. He viipyivät vielä kauan Kapernaumisessa. Pääsiäisjuhla oli lähellä. Niinpä Jeesus meni matkatovereineen Jerusalemiin.

Kun Jeesus tuli Jerusalemiin ja temppeleihin, hän huomasi siellä kauheita asioita. Tempppelin suurilla ihanilla esipihoilla oli kuin markkinat. Siellä myytiin härkiä, lampaita ja kyyhkysia. Siellä oli rahanvaihtopöytiä. Vaihtajat eivät tehneet sitä ilmaiseksi, vaan ottivat siitä voittoa. Kysymyksessä oli äänekkäs kaupankäynti ja kiistely.

Ihmiset, jotka tulivat pääsiäisjuhliille, tosin saivat ostaa härkiä, lampaita ja kyyhkysia, jos he eivät olleet voineet tuoda niitä mukanaan. Heidän täytyi myös voida vaihtaa rahaa voidakseen suorittaa maksut. Mutta mitä sillä kaikella oli tekemistä tempppelin esipihoilla? Saattoiko silloin pitää oikeata jumalanpalvelusta? Mutta se oli yksi ja sama kansalle ja papeille.

Kansa halusi pääsiäisjuhlista huvia ja toimeentuloa ja papit halusivat tehdä rahaa.

Mitä Herra Jeesus nyt tekee? Hän teki ruoskan nuorista ja ajoi kaikki kaupustelijat ulos temppeleistä lampaineen ja härkineen. Hän

LAPSILLE

kaatoi maahan vaihtajien rahat ja työnsi nurin heidän pöytänsä. Hän sanoi kyyhkysen myyjille: "Viekkää nämä täältä pois. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi."

Miten pyhä ja vakava hän olikaan! Hänen silmänsä olivat kuin tulenliekit. Hänen jumalallinen valtasuuruutensa tuli näkyviin. He juoksivat kaikki ulos. Hänen opetuslapsensa muistivat silloin, että hänestä oli kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut" (Ps. 69:10).

Kiivaus hänen huoneensa puolesta kulutti rakasta Vapahtajaa ja täytti hänet aivan kokonaan. Jumalan huone ei kuitenkaan ollut varsinaisesti Jerusalemin temppeli, vaan Israelin seurakunta, joka sinne tuli. Sen hän halusi pelastaa. Sen hän halusi puhdistaa maailman menosta. Miten se saattoi viettää oikeata pääsiäisjuhlaa, miten he saattoivat tehdä parannusta, katua syntejään ja uskoa Vapahtajaansa, kun siellä oli sellainen meno.

Miten on nykyisin kristillisessä kirkossa ja seurakunnassa? Siinäkin näkyy paljon maailmallisuutta. Kun seurakunnissa julistetaan yksinkertaisesti, vakavasti ja oikein Jumalan sanaa Vapahtajasta. veisataan virsiä ja rukoillaan, se on monille liian pitkästyttävää. Kun heitä kehoitetaan yksinkertaisesti ja vakavasti uhraamaan Jeesuksen valtakunnan hyväksi, siitä ei ole apua, sillä heiltä puuttuu oikea usko ja oikea rakkaus. Mitä silloin monet pastorit ja seurakunnat tekevät? He tuovat jumalanpalvelukseen kaikenlaista, mikä miellyttää ihmisten vanhaa ihmistä. Saadakseen kuulijoiden taskuista vedetyksi rahaa, he panevat pystyyn kaikenlaista hauskaa kaupankäyntiä. Voiko silloin syntyä oikea parannus ja oikea usko Vapahtajaan? Onko se rakkaan Vapahtajan mieleen. Tästä kertomuksesta noet, ettei se häntä miellytä.

Rukous

Rakas Vapahtaja, puhdista kirkkosi ja puhdista myös minut maailmallisuudesta. Anna meille Pyhä Henkesi, että kuulemme halulla sinun sanaasi, elämme jatkuvassa parannuksessa ja uskomme sinuun, ja myös palvelemme sinua kaikella, mitä olemme ja omistamme. Aamen.

LAPSILLE

Jeesus pääsiäisjuhlilla Jerusalemissa

Samoin kuin Jeesuksen ollessa täällä maan päällä nykyisinkin on paljon pahaa ja väärää kirkossa ja kristikunnassa. Useimmat piispat, papit ja pastorit sallivat sen, ja se on heille mieleen. Kun joku haluaa nuhdella Jeesuksen nimessä Jumalan sanalla tällaista pahaa ja väärää ja poistaa sen, niin kirkkojen johtajat ja pastorit vihastuvat häneen.

Jeesus oli puhdistanut temppelin. Siitä kuultu viime kerralla. Silloin papit ja hallitusmiehet vihastuivat häneen kovasti. He tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?" Tällä he halusivat sanoa: Miten saatat tehdä sellaista? Kuka oikein olet? Ethän kuitenkaan ole Kristus? Näytä meille jokin merkki ja ihme, että voimme siitä nähdä, että olet Kristus ja että saat tehdä tällaista.

Jeesus vastasi sanoen: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."

Silloin juutalaiset sanoivat: "46 vuotta tätä temppeliä on rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?" Kuningas Herodes oli rakentanut temppeliä 46 vuotta ja tehnyt siitä niin ihanan kuin se nyt oli.

Jeesus ei kuitenkaan puhunut lainkaan Jerusalemin temppelistä. Hän puhui ruumiinsa temppelistä. Hän kutsui ruumistaan temppeliksi, sillä siinä Jumala asui. Hän halusi sanoa: Te tapatte minun ruumiini, mutta kolmantena päivänä minä teen sen jälleen eläväksi.

Kaikista suurin tunnusmerkki siitä, että Jeesus on todella luvattu Kristus ja maailman Vapahtaja, on se, että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Se ei ole ainoastaan suurin merkki, vaan siitä kaikki riippuu. Jos Jeesus ei olisi noussut kuolleista kolmantena päivänä, hän ei olisi Vapahtaja. Kun sitten Jeesus oli noussut kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat hänen tämän sanoneen ja uskoivat Raamattua ja Jeesuksen sanan.

Mutta myös Jerusalemin pääsiäisjuhlilla Jeesus teki monia ihmeitä ja tunnustekoja. Monet juutalaiset uskoivat hänen nimeensä nähdessään hänen ihmeensä, että hän oli Messias. Jeesus ei kuitenkaan uskoutunut heille, hän ei ottanut heitä omiensa joukkoon. Sillä hän tunsu heidät kaikki. Hän tiesi, ettei heidän uskollaan ollut

LAPSILLE

juurta. Hän tiesi, ettei heidän uskonsa ollut oikeata uskoa. Hän tiesi, etteivät he olleet oppineet tuntemaan syntejään eivätkä olleet niiden tähden murheellisia. Hän tiesi, etteivät he uskoneet häneen, joka oli syntisten Vapahtaja. Hän tiesi, että heidän uskonsa aiheutui vain hänen ihmetekojensa ihailusta. Hän tiesi, että heidän uskonsa oli kuin kukka, jonka juuret paha mato oli syönyt, niin että se pian lakastuisi ja kuolisi. Ei ollut kenenkään tarpeen kertoa hänelle, miten heidän laitansa oli, sillä Jeesus tiesi, mitä ihmisessä on. Hänhän oli ja on kaikkitietävä.

Tällä tavalla Jeesus esiintyi julkisesti Jerusalemin pääsiäisjuhlilla kansan edessä luvattuna Kristuksena ja maailman Vapahtajana. Mutta miten hänen kävi? Hänen kansansa ei ottanut häntä vastaan.

Rukous

Mutta rakas Jeesus, minä otan sinut vastaan. Sinä olet minun rakas Vapahtajani. Tiedän, että sinä olet kuollut minun edestäni ja noussut kuolleista kolmantena päivänä. Anna minulle anteeksi kaikki syntini. Puhdista sydämeni kaikesta pahasta ja väärästä. Säilytä minut tosi uskossa sinuun. Tee minut iankaikkisesti autuaaksi. Aamen.

Yhteys

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko ja Luterilainen ristin seurakunta ovat todenneet Jumalaa kiittäen keskinäisen opin yksimielisyyden ja siitä johtuvan kirkollisen yhteyden. Opin yhteys todettiin käytyjen neuvottelujen jälkeen ja hyväksyttiin Helsingin ja Tampereen seurakuntien vuosikokouksissa 2014. Ensimmäinen yhteinen tilaisuus oli Lahden Pääsiäisjuhlien yhteydessä 20.4.2014. Kuvassa Lahden tilaisuudessa otetussa kuvassa ovat teologit vasemmalta:

Risto Relander (Luterilainen ristin seurakunta) sekä STLK:n Vesa Hautala, Kimmo Närhi, Markku Särelä, Mika Bergman, Dani Puolimatka, Markus Mäkinen -Taina sekä Edward Brockwell.

Entä muut kuin pelastusta koskevat asiat?

Tässä numerossa olemme korostaneet Raamatun pääasiaa. Se on evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta. Olemme myös puhuneet siitä, että koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta. Emme ole kuitenkaan nimenomaisesti käsitelleet kysymystä, koskeeko Raamatun erehtymättömyys myös asioita, jotka eivät suoraan liity pelastukseen. On tarpeen lausua tästäkin jokin sana.

Raamatussa on suuri määrä asioita, jotka käsittelevät maantiedettä, sekä kansojen että henkilöiden historiaa, luontoa, ammatteja, matkoja ja mitä moninaisimpia tähän ajalliseen elämään liittyviä asioita. Koska koko Raamattu (2 Tim. 3:16) on syntynyt Jumalan Hengen inspiroimana, me emme saa erottaa näitä asioita erilliseen inspiraatiosta, vaan myös ne

ovat Raamatussa Jumalan tahdosta ja välittävät meille oikean, luotettavan tiedon. Nekin on kerrottu meille todellisuuden mukaisina, eikä Raamattu niissä erehdy tai petä.

Samalla on huomattava, että on karkea metodinen virhe vaatia Raamattua käyttämään tämän ajan tieteellistä käsitteistöä. Esimerkiksi, kun Raamattu sanoo jäniksen märehävän, se ei tarkoita että jäniksellä olisi sama anatominen rakenne kuin lehmällä. Kun Raamattu puhuu pitaalista kuolleen materiaalin pinnalla, se ei tarkoita pitaalilla samaa kuin lääketiede lepralla. Kun Raamattu puhuu auringon noususta ja laskusta, se kuvaa ilmiön ihmisen kannalta – aivan samaan tapaan kuin Yliopiston toimittama Almanakka käyttää yleistä, totuttua puhetapaa.

MS

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2014 €

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Särelä)	2,50	Seurakunnan oikeudesta ja saamavirasta (M. Luther)	6,00
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stöckhardt)	30,00	Sovituksen Sana (R. Efraimsson)	20,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stöckhardt)	20,00	Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968 (A. A. Uppala, M. Särelä)	1,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00	Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:en yhdyskuntajärjestys)	3,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00	Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälkkö, M. Särelä)	8,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00	Kehitysohin kulisseista - Taustaa 2. (K. Pälkkö)	10,00
Herrani elää (R. Efraimsson)	20,00	Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3 " "	12,-
Iso katekismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00	Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Särelä)	0,50	Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00	Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50-vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Jeesus on tosi Jumala (M. Särelä)	2,50	Täksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00	Vanhain testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50	Yksin uskonto, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	25,00
Kirkkokuri vauelluksen asioissa (M. Särelä)	1,50	95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Särelä)	1,00
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Särelä)	1,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kolossan seurakunta (M. Särelä)	2,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristinoppi, (englannin-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristuksen kuuliaisuus (M. Särelä)	8,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhuuskauttamisesta (M. Särelä)	17,00	Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Särelä)	3,50	Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00	Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00	Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Särelä)	5,00	Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00	Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00	Vanhuuskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksisian teologiassa (R. Preus)	5,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), ven.-kiel.	10,00	Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00	LUTERILAINEN-lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	25,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00	Luterilainen-lehti, irtonumero (usnin nro maksullinen, vanhoja maksutta)	4,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00	Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00	Postitse tilatessa hintaan lisätään toimituskulut	
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00		
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50		
Raamattu opettaa (Brief Statement. - LCMS, suom. M. Särelä)	1,00		
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomenmos M. Särelä)	2,50		
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00		
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Särelä)	0,50		
"Rauha teille!" Saamakinja osa 1 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakinja osa 2 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakinja osa 3 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakinja osa 4 (M. Särelä)	15,00		
Rukous joka päivälle	0,50		
Saamavirka on Kristuksen käsky (M. Särelä)	17,00		
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Särelä)	6,00		
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00		

Tässä numerossa

Tämän numeron teemana on: "Raamattu ei saata raueta tyhjiin" (Joh. 10:35). On tarpeen tuoda esille pyhän Raamatun luotettavuus kaikissa asioissa ja sen joka kohdassa, sillä kiusaaja on ottanut laajalti Raamatun pilkkansa kohteeksi. Tällä nurjalla kehityksellä on juurensa maassamme jo ainakin 1800-luvun puolella, Mutta nykyisin niihin, jotka pitävät Raamatua erehtyvänä, on liittynyt valtaosa herätysliikkeidenkin teologeja. Toiset tunnustavat epäuskonsa avoimemmin, toiset peitetymmin. Tunnustuksellinen luterilaisuus kaikkialla maailmassa, sikäli kuin se on ollut aitoa, on tunnustautunut Raamatun erehtymättömyyteen. Meille STLK:ssa Raamatun erehtymättömyys ja luotettavuus on luovuttamaton uskon ja opin asia, emmekä voi olla samassa kirkossa niiden kanssa, jotka sen hylkäävät.

Tuomme tässä erityisen painokkaasti esille Raamatun pääsanoman, pelastuksen uskon kautta Kristuksen valmiiseen sovituskehoon. Kun luemme Raamattua, pidämme tämän aina mielessämme. Sanoihan oppi-isämme aikoinaan moittivasti: "Ota Kristus pois Raamatusta, mitä siitä sitten enää löydät?" Ilman Kristusta ja hänen uhriaan Raamattu olisi kuiva lakikirja. Se ei antaisi omalletunnolle lohdutusta eikä rauhaa. Korkeintaan ihminen löytäisi siitä siinä tapauksessa häntä kiinnostavia ulkonaisia asioita ja lakia.

Usko Raamatun luotettavuuteen on yhteydessä siihen, että Jumala on todella olemassa, että hän on puhunut ja antanut sanansa kansalleen eikä hän valehtele eikä petä. Jos noustaan Raamattua vastaan, asetetaan kysymyksenalaiseksi Jumalan vanhurskaus ja totuudellisuus ja samalla koko evankeliumi ja pelastus Kristuksessa. Siellä, missä hylätään Raamatun arvovalta, hylätään samalla Jumalan arvovalta eli Jumala itse. Tätä eivät muuta muuksi epäuskosen järkeilijän puolustelevat kiemurat.

Saamme iloiten kiittää Jumalaa siitä, että meillä on luotettava Jumalan sana. Tarvitsemme siitä myös luotettavan käännökseen.

Toimitus

Aikuisten raamattuleiri

Oriveden Siimajalla, (Siitamaja 36, 35300 Oriveesi)

ti 8. – su. 13. 7. 2014

Leirin teemana on ”*Uskova matkalla taivaan kotiin*”.

Leiri alkaa ti 8.7. klo 14.

Ohjelmassa on teemaan liittyvää opetusta ja hartauksia sekä tavan mukaan vapaa-aikaa saunomisineen.

Leiripäivien temat:

Keskiviikko: Maallinen ja hengellinen uskovan elämässä

Torstai: Odotamme Kristuksen toista tulemusta

Perjantai: Odotamme ruumiin ylösnousemusta

Lauantai: Odotamme iankaikkista elämää

Päätöspäivänä 13.7. on ehtoollisjumalanpalvelus klo 11.

Maksu koko ajalta 130 euroa, 26 euroa vuorokaudelta, lapset, opiskelijat, työttömät ja yksinhuoltajat puoli maksua.

Ilmoittautuminen 26.6. mennessä pastori

Kimmo Närhille, 040 7567 659, kimmo.narhi@luterilainen.com.

Kastettu

Maisa Sofia Saari, syntynyt 20.3.2014, kastettu 4.5.2014 Tampereen Tunnustuksellisessa Luterilaisessa Seurakunnassa. ”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet” (Gal. 3:27).

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* joka sunnuntai klo 11. HPE 1.6., 6.7., 17.8. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 13.7.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 10.8. klo 14.

Joensuu/Kontiolahti: *Jumalanpalvelus* (HPE) ke 20.8. klo 18.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* su 25.5.(HPE) Keisala, Keskisentie 1 B 55, 1.6.(HPE) Keisala, 8.6. Brockwell, Tyypäläntie 8 C 19, 15.6. Keisala, 10.8. Brockwell, 17.8 Keisala, 24.8.(HPE) Brockwell, 31.8. Keisala. Keisaloitten uudesta osoitteesta elokuussa ilmoitetaan paikallisesti.

Kannonkoski, Kyyjärvi: n. 15.7., sovitaan paikallisesti täsmällisemmin.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 10. HPE 29.6., 10.8. Ei jumalanpalvelusta 15.6. ja 13.7.

Mänttä: *Jumalanpalvelus* pe klo.13.00: 27.6.(HPE), Sihvola, Etelätie 3 A 2, Mänttä, 22.8. (HPE)

Orivesi, Siitamaaja: *Jumalanpalvelukset* joka sunnuntai klo 11. HPE 8.6., 15.6. la 21.6. (konfirmaation yhteydessä), 13.7., 24.8. ja 28.9. Poikkeus: Ei jumalanpalvelusta 22.6.

Pori, Marttala, Valtakatu 7. *Jumalanpalvelus* la 16.8. klo 17. (huom! korjattu päivä seurakuntatiedotteeseen verrattuna)

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja. *Jumalanpalvelus* la 16.8. klo 11. (huom!

korjattu päivä seurakuntatiedotteeseen verrattuna)

Lasten raamattuleiri

Siitamajalla 11.-15.6.

Ilmoittautuminen 30.5. mennessä: Dani Puolimatka, 044 0802861, dani.puolimatka@gmail.com

Rippikoulu ja konfirmaatio

Siitamajalla 8.-21.6.

Rippikoulu alkaa jumalanpalveluksella 8.6. klo 11. Konfirmaatio 21.6. klo 11.

Aikuisten raamattuleiri

Siitamajalla 8.-13.7.

Leirin teema on ”Uskova matkalla taivaan kotiin”.

Ilmoittautuminen 26.6. mennessä pastori Kimmo Närhille, 040 7567 659, kimmo.narhi@luterilainen.com

Nuorten päivät

Siitamajalla 1.-3.8.

Ilmoittautuminen 29.7. mennessä: Mika Bergman, 040 8650372, bergman_mika@hotmail.com

Pastori Kimmo Närhi,

Rajakatu 7, 15100 Lahti. Puh. 040 7567 659, sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Edward Brockwell,

Tyypäläntie 8 C 19 40250 Jyväskylä. Puh. 050 4331100, sähköposti ebrockwe@gmail.com

www.luterilainen.com

Sisälllys:

Raamattu ei ole moniselitteinen eikä hämärä, Martti Luther.....	106
Raamatun asema Kristuksen kirkossa luterilaisen opin mukaan, MS.....	107
Kristillisen kirkon uskosta Pyhään Raamattuun, MS.....	109
Miten Raamattu on saanut syntynsä, VH.....	113
Onko Raamattu kokonaan Jumalan sana, osaksi ihmissanaa ja osaksi Jumalan sanaa, vai mitä se on, DP.....	115
Miten arvioimme Raamatulla iskulausetta: "Raamattu on kokonaan Jumalan sanaa ja kokonaan ihmissanaa"? MS.....	117
Mitä Raamattu minulle merkitsee	
<i>Pyhä ja rakas Raamattu</i> , MS.....	119
<i>Raamattu lukee minua</i> , M M-T.....	120
<i>Raamattu on totuus</i> , DP.....	122
<i>Jumalan sana on voima</i> , EB.....	123
<i>Sielun turvan perustus</i> , KN.....	124
<i>Kristus on Raamatussa läsnä</i> , MB.....	125
<i>Raamattu on minulle lähde</i> , VH.....	126
Miten Raamatun vaikeat kohdat eivät koidu uskolle kompastukseksi? EB.....	128
Miten syntyy usko Raamattuun Jumalan sanana? MS.....	130
Mikä erottaa aidot luterilaiset reformoiduista raamatukysymyksessä, MB.....	131
Tyhjästä luominen vai tyhjästä kehittyminen, KN.....	133
Kristus Raamatun keskus ja Raamatun avain, KN.....	134
Vain yksi, AK.....	135
Nuorille: Aikuisten maailmaan, MS.....	136
Lapsille, CMZ.....	137-142
Yhteys, Toimitus.....	143
Entä muut kuin pelastusta koskevat asiat? MS.....	143
Tässä numerossa, Toimitus.....	145
Toimintatietoja.....	146-147
Kansi: Täytyneet ennustukset, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09.Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2014: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markku Särelä, Siitamaaja 36, 35300 ORIVESI
puh. 040-5200579. Sähköposti markku.sarela@kolumbus.fi
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie
11 A 11, 02750 Espoo. Sähköposti: leena.sarela@luukku.com. Jos se ei ole
mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com